

Peipsi Gümnaasiumi hindamise korraldus

Kinnitatud direktori käskkirjaga nr 1/12-K, 02.09.2015.a.

Sisukord

Üldsätted

§1 Reguleerimisala

§2 Hindamise alused

§3 Hindamise eesmärk

Teadmiste ja oskuste hindamine

§4 Kujundav hindamine

§5 Teadmiste ja oskuste hindamine kui kokkuvõtivate hinnete alus

§6 Kokkuvõttev hindamine põhikoolis

§7 Kokkuvõttev hindamine gümnaasiumis

§8 Kasutatav hindedüsteem ja hinnete viiepalli süsteemi teisendamise põhimõtted

§9 Individuaalse õppekava koostamine ja rakendamine

§10 Kirjeldavate sõnaliste hinnangute kasutamine põhikooli klassides

§11 Tulemuste hindamine hindegas „nõrk“, kui hindamisel tuvastatakse kõrvalise abi kasutamine või mahakirjutamine

§12 Järelevastamise ja järeltööde sooritamise kord

§13 Põhikooli õpilase käitumise (s.h. hoolsuse) kohta õpilasele ja vanemale kirjaliku tagasiside andmise kord

§14 Hinde vaidlustamine

Rakendussätted

§15 Õpenõukogu ülesanded seoses õpilaste õpingute jätkamisega ja kooli lõpetamisega:

Seoses õpilaste õpingute jätkamise ja kooli lõpetamisega õppenõukogu:

Lisa

- Esimese klassi hindamine
- Algkool (emakeele, matemaatika, eesti keele, inglise keele, loodusõpetuse, inimeseõpetuse, ajaloo, kunste ja tööõpetuse hindamine)
- Hindamine matemaatikas põhikooli ja gümnaasiumis
- Hindamine loodusainetes
- Hindamine sotsiaalainetes
- Emakeele hindamine
- Hindamine keel ja kirjandus
- Hindamine kunstiainetes
- Hindamine tehnoloogiaõpetuses
- Hindamine kehalises kasvatuses

ÜLDSÄTTED

§1. Reguleerimisala.

Antud korraga kehtestatakse Peipsi Gümnaasiumi õpilaste teadmiste ja oskuste ning käitumise hindamise printsiibid ja tingimused, samuti ka järgmise klassi üleviimise, täiendavale õppetööle ning klassikursust kordama jätmise alused, tingimused ja kord.

§2. Hindamise alused.

(1)Teadmiste ja oskuste hindamisel lähtutakse õpilasele kohaldatava riikliku õppekavaga ja selle alusel koostatud kooli õppekavaga nõutavatest teadmistest ja oskustest.

(2)Käitumise ja hoolsuse hindamisel põhikoolis lähtutakse kooli õppekava ning kooli kodukorra nõuetest.

(3)Teadmiste ja oskuste ning käitumise ja hoolsuse hindamise põhimõtted, tingimused ja kord sätestatakse kooli õppekavas, arvestades põhikooli- ja gümnaasiumiseaduse alusel antud õigusaktides sätestatut:

* **Põhikooli –ja gümnaasiumi seadus**

* **Põhikooli riiklik õppekava**

* **Koolikohustuse täitmise edasilükkamise tingimused ja kord**

* **Hariduslike erivajadustega õpilaste klassides õppe ja kasvatus korraldamise alused**

* **Koduõppe ja haiglaõppe tingimused ja kord**

* **Tervisekaitsenõuded kooli päevakavale ja õppekorraldusele**

*** Õpilase kooli vastuvõtmise üldised tingimused ja kord ning koolist väljaarvamise kord**

*** Tasemetööde ning põhikooli ja gümnaasiumi lõpueksamite ettevalmistamise, koostamise, läbiviimise ja hindamise tingimused ja kord ning tasemetööde ühtsete põhikooli lõpueksamite ja riigieksamite tulemuste analüüsimise tingimused ja kord**

§3. Hindamise eesmärk

Peipsi Gümnaasiumi õpilaste teadmiste ja oskuste eesmärk on:

- 1) toetada õpilase arengut;
- 2) anda tagasisidet õpilase õppeedukuse kohta;
- 3) innustada ja suunata õpilast sihikindlalt õppima;
- 4) suunata õpilase enesehinnangu kujunemist, suunata ja toetada õpilast edasise haridustee valikul;
- 5) suunata õpetaja tegevust õpilase õppimise ja individuaalse arengu toetamisel;
- 6) anda alus õpilase järgmise klassi üleviimiseks ning kooli lõpetamise otsuse tegemiseks.

2. peatükk

Teadmiste ja oskuste hindamine

Õpilaste teadmisi ja oskusi hindab vastava õppeaine õpetaja õpilase suuliste vastuste (esituste), kirjalike ja praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust õppekavas esitatud nõuetele.

Peipsi Gümnaasium annab õpilasele tagasisidet õppekava läbimise tulemuste kohta õppeaasta jooksul mitte harvemini kui 2 korda.

Kasutatakse kaht hindamise liiki – numbrilist hindamist(viiepallisüsteemis) ja kujundavat hindamist.

§4. Kujundav hindamine

Kujundava hindamise liigid:

*** portfolio;**

- * õpetaja kommentaarid õpilase töödele ja e-kooli;
- * õpilase eneseanalüüs läbi anketeerimise;
- * enesehinnang ja vastastikune hinnang.

Kujundava hindamisena mõistetakse õppe kestel toimuvat hindamist, mille käigus analüüsitakse õpilase teadmisi, oskusi, hoiakuid, väärtushinnanguid ja käitumist, antakse tagasisidet õpilase seniste tulemuste ning vajakajäämiste kohta, innustatakse ja suunatakse õpilast edasisele õppimisele ning kavandatakse edasise õppimise eesmärgid ja teed. Kujundav hindamine keskendub eelkõige õpilase arengu võrdlemisele tema varasemate saavutustega. Tagasiside kirjeldab õigel ajal ja võimalikult täpselt õpilase tugevaid külgi ja vajakajäämisi ning sisaldab ettepanekuid edaspidisteks tegevusteks, mis toetavad õpilase arengut.

Õppetunni vältel saab õpilane enamasti suulist või kirjalikku sõnalist tagasisidet õppeainet ja ainevaldkonda puudutavate teadmiste ja oskuste (sealhulgas üldpädevuste, kooliastme õppe- ja kasvatusesmärkide ja läbivate teemade) kohta. Kogu õppepäeva vältel annavad pedagoogid õpilasele tagasisidet, et toetada õpilase käitumise, hoiakute ja väärtushinnangute kujunemist. Kool reageerib juhtumitele, mis on vastuolus üldtunnustatud väärtuste ning heade tavadega.

Õpilane kaasatakse enese ja kaaslaste hindamisse, et arendada tema oskust eesmärke seada ning oma õppimist ja käitumist eesmärkide alusel analüüsida ning tõsta õpimotivatsiooni.

Kujundava hindamise ühe vahendina võib kasutada õpimappi. Õpimapp õppimise päevikuna sisaldab nii õppetöid kui ka tööde analüüsi ja tagasisidet. Õpimappe võib koostada aine- ja valdkonnapõhiselt, läbivate teemade või üldpädevuste kohta.

§5. Teadmiste ja oskuste hindamine kui kokkuvõtivate hinnete alus

1. Õpilase (ainealaseid) teadmisi ja oskusi võrreldakse õpilase õppe aluseks olevas ainekavas (õppekavas) toodud oodatavate õpitulemustega ja tema õppele püstitatud eesmärkidega. Ainealaseid teadmisi ja oskusi võib hinnata nii õppe käigus kui ka õppeteema lõppedes. Ainealaste teadmiste ja oskuste hindamise tulemusi väljendatakse vastavalt koolisisesele hindamissüsteemile vastavate numbriliste hinnetega.

Arvestuslik hinne – see on kontrolltöö hinne või sellega võrdsustatud üldhinne mitme tööst, lähtudes tasemele olulisusest. Aga nimelt:

- * test
- * kontrolltöö

- * iseseisev töö
- * loomingulised tööd
- * töö tunnis (kirjalik ja suuline)
- * kodutööde täitmine
- * grupi – paaristöö tulemused

Kirjalike (arvestuslike) tööde, mis kontrollib õpitulemusi, läbiviimise ajad planeeritakse kooskõlas teiste aineõpetajatega.

Neljandas kooliastmes võib läbi viia 2 kontrolltööd päevas.

Antud nõudmistest kinnipidamiseks korrigeeritakse vajadusel õpetaja tööplaani.

§6. Kokkuvõttev hindamine põhikoolis

Kokkuvõttev hindamine põhikoolis on hinnete koondamine poolaastahinneteks ning poolaastahinnete koondamine aastahinneteks.

Kokkuvõtva hindamisena mõistetakse ka teadmiste ja oskuste tõendamist juhul, kui kool vastavalt „Põhikooli riiklikule õppekavale“ § 15 lõikele 9 arvestab kooli õppekava välist õppimist või tegevust koolis õpetatava osana.

Õpilast ja piiratud teovõimega õpilase puhul ka vanemat teavitatakse kokkuvõtivatest hinnetest kooli kodukorras sätestatud korras.

Kui õppeperioodi keskel on õppeaine poolaastahinne või -hinnang jäänud andmata ja õpilane ei ole kasutanud võimalust järele vastata, hinnatakse aastahinde või -hinnangu väljapanekul vastaval perioodil omandatud teadmised ja oskused vastavaks hindele „nõrk“ või antakse tulemustele samaväärne sõnaline hinnang.

Poolaastahinnete või -hinnangute alusel otsustab õppenõukogu, kas viia õpilane järgmisse klassi, jätta täiendavale õppetööle või klassikursust kordama. Õppenõukogu teeb oma otsuse „Põhikooli riiklikus õppekavas“ § 22 lõigetes 8 – 13 sätestatud tingimustel ja korras.

Põhikooli lõpetajal lubada sooritada ühes õppeaines aastahinde parandus, mis on läbitud 7 ja 8 klassis.

§7. Kokkuvõttev hindamine gümnaasiumis

Õpilase õpitulemusi õppeaines hinnatakse kokkuvõtvalt kursusehinnetega viiepalli süsteemis ning kursusehinnete alusel kooliastmehinnetega viiepalli süsteemis.

Kokkuvõtva hindamisena mõistetakse ka teadmiste ja oskuste tõendamist juhul, kui kool vastavalt „Põhikooli- ja gümnaasiumiseaduse“ § 17 lõikele 4 arvestab kooli õppekava välist õppimist või tegevust koolis õpetatava osana.

Peipsi Gümnaasiumi üleminekueksamid

1. Vastavalt Peipsi Gümnaasiumi õppenõukogu otsusele nr 5, 24.08.2015.a. sooritavad õpilased 7., 8., 10. ja 11.klassis ühe üleminekueksami õppeperioodi lõpul.
2. Õpilane võib valida ühe aine õppeainete hulgast, mis on kinnitatud kooli õppekavaga antud klassile.
3. Üleminekueksami eesmärk on võimaldada õpilasel oma huve ja võimeid määratleda ning arendada, samuti eksamikogemusi omandada.

4. Üleminekueksami hinne kantakse klassitunnistusele või õpinguraamatusse ja seda arvestatakse aastahinde väljapanekul.

5. Üleminekueksam võib olla:

- * Suuline (arvestusepileti küsimustele vastamine, ettekanne, kõne vms);
- * Praktiline (laboritööde tsükkel, võimlemiskava, kunsti- või tarbeese vms);
- * Kirjalik (essee, referaat, uurimus vms).

6. Õppeaine üleminekueksami sooritamiseks valib õpilane, Arvestuse vormi otsustavad õpetaja ja õpilane esimese poolaasta jooksul. Üleminekueksamit ei saa valida ainete hulgast, kus on 1 tund nädalas või 35 tundi aastas. 8.klassi õpilased sooritavad peale üleminekueksamit veel loovtöö, mida hinnatakse hindegas ja sõnalise hinnanguga.

7. Üleminekueksami nõuded määratakse kooli õppekavas.

§8. Kasutatav hindedüsteem ja hinnete viiepalli süsteemi teisendamise põhimõtted

Õpilase ainealaseid teadmisi ja oskusi hinnatakse viiepalli süsteemis: „5“ („väga hea“); „4“ („hea“); „3“ („rahuldav“); „2“ („nõrk“); „1“ („puudulik“)

1. Mõjuval põhjusel kirjutamata jäänud kontrolltöö peab olema sooritatud 7 kalendripäeva jooksul.

2. Vastavalt kooli kodukorrale peab koolist puudunud õpilane olema järgmiseks õppepäevaks või –tunniks õppetöös valmis.

3. Kõik ainekavas ettenähtud kontrolltööd peavad olema sooritatud.

Hindamisel viiepalli süsteemis:

1) hindegas „5“ ehk „väga hea“ hinnatakse vaadeldava perioodi või vaadeldava temaatika õpitulemuste saavutatust, kui saavutatud õpitulemused vastavad õpilase õppe aluseks olevatele taotletavatele õpitulemustele täiel määral ja ületavad neid;

2) hindegas „4“ ehk „hea“ hinnatakse vaadeldava perioodi või vaadeldava temaatika õpitulemuste saavutatust, kui saavutatud õpitulemused vastavad üldiselt õpilase õppe aluseks olevatele taotletavatele õpitulemustele;

3) hindegas „3“ ehk „rahuldav“ hinnatakse vaadeldava perioodi või vaadeldava temaatika õpitulemuste saavutatust, kui saavutatud õpitulemused võimaldavad

- põhikooli õpilasel edasi õppida või kooli lõpetada ilma, et tal tekiks olulisi raskusi hakkamasaamisel edasisel õppimisel või edasises elus ning

- gümnaasiumi õpilasel saavutatud õpitulemused vastavad üldiselt õpilase õppe aluseks olevatele taotletavatele õpitulemustele, kuid esineb puudusi ja vigu;

4) hindegaga „2” ehk „puudulik” hinnatakse vaadeldava perioodi või vaadeldava temaatika õpitulemuste saavutatust, kui

- põhikooli õpilase areng nende õpitulemuste osas on toimunud, aga ei võimalda oluliste raskusteta hakkamasaamist edasisel õppimisel või edasises elus ja
- gümnaasiumi õpilasel saavutatud õpitulemustes esineb olulisi puudusi;

5) hindegaga „1” ehk „nõrk” hinnatakse vaadeldava perioodi või vaadeldava temaatika õpitulemuste saavutatust, kui saavutatud õpitulemused ei võimalda

- põhikooli õpilasel oluliste raskusteta hakkamasaamist edasisel õppimisel või edasises elus ning kui õpilase areng nende õpitulemuste osas puudub ja
- gümnaasiumi õpilasel saavutatud õpitulemustes esineb olulisi puudusi ja areng puudub.

Viiepalli süsteemis hinnatavate kirjalike tööde koostamisel ja hindamisel lähtutakse põhimõttest, et kui kasutatakse punktiarvestust ja õpetaja ei ole andnud teada teisiti, koostatakse tööd nii, et

hindegaga „5” hinnatakse õpilast, kes on saavutanud 90–100% maksimaalsest võimalikust punktide arvust,

hindegaga „4” 75–89%, hindegaga

„3” 50–69%, hindegaga

„2” 20–49% ning

hindegaga „1” 0–19%.

Hindamise põhimõtted

1. Õpetaja on kohustatud selgitama õpilastele ainekursuse alguses, kuidas kujuneb selle kursuse hinne. Tutvustada tuleb kursusel nõutavate teadmiste kontrollimise aega, vormi ja korda ning arvestusele lubamise või mittelubamise tingimusi. Nimetatud hindamise põhimõtted teeb õpetaja osapooltele teatavaks ka e-päevikus ainekursuse 1. tunni sissekandes.
2. Õpetajal on õigus täpsustada kooli hindamisjuhendit omapoolsete nõudmistega.
3. Õpilase hinded on fikseeritud koolis kasutatavas e-päevikus.

4. Õpilasel ja/või lapsevanemal on õigus saada talle pandud hinnete kohta teavet aineõpetajalt ja klassijuhatajalt.
5. Lapsevanematele tutvustatakse õpitulemuste hindamise põhimõtteid ja korda lapsevanemate koosolekul, soovi korral ka individuaalselt.
6. Õpilasel (ja alaealise õpilase puhul lapsevanemal) on õigus vaidlustada kontroll-, arvestus- või vastav järeлтöö ning kursuse hinne viie õppepäeva jooksul alates hinde e-päevikusse kandmise päevast.
7. Hinde vaidlustamiseks tuleb esitada õppejuhile kirjalikult vastavasisuline taotlus. Vaidlustamine on individuaalne ning selle lahendamine toimub reeglina õpilase (ja õpilase vanema), õppejuhi ning aineõpetaja koostöös.

Õppimist toetav hindamine ja kokkuvõttev hindamine

8. Peipsi Gümnaasiumis rakendatakse õppimist toetavat (kujundavat) hindamist ja kokkuvõtvat hindamist.
9. Õppimist toetav hindamine reflekteerib ja suunab õpilase individuaalset arengut ja õpetaja rakendab õppimist toetavat hindamist vastavalt oma õppeaine eripärale ja konkreetsele situatsioonile.
10. Õppimist toetav hindamine toimub õpetaja ja õppija vastastikuse suhtluse kaudu nii ainetunnis kui väljaspool ainetundi.
11. Kokkuvõttev hindamine on suunatud õppekavas kirjeldatud õpitulemuse saavutatuse mõõtmisele.
12. Kokkuvõttev hindamine on hindeline. Kokkuvõtva hinde panekul võib õpetaja arvesse võtta õppimist toetava hindamise tulemusi.

Hindelise töö vormid

13. **Tunnikontroll** on lühike töö, mis koostatakse üldjuhul ühe õppetunni või ühe alateema materjali kohta. Tunnikontrollidena käsitletakse ka muid sama taseme hindamisvõtteid (nt rühmatöö, paarisöö, individuaalne tunnitöö).
14. Tunnikontrolli toimumisest võib õpetaja teatada vahetult enne tunnikontrolli algust.
15. Tunnikontrollide hindeid võib arvestada kokkuvõtval hindamisel, kui õpetaja on kursuse alguses nõnda määranud.
16. **Kontrolltöö** on suuremamahuline töö, mida kasutatakse õpilase ainealaste teadmiste ja oskuste võrdlemiseks ainekavas toodud taotletavate õpitulemustega.

Kontrolltööna käsitletakse ka muid sama taseme hindamisvõtteid (näiteks kodulugemine, kodune kontrolltöö, arvutiesitlus, praktiline ülesanne jne).

17. Kontrolltöö toimumisaja teatab õpetaja õpilastele kursuse algul ja fikseerib selle e-päeviku kontrolltööde graafikus.

18. Kontrolltöö päeval puudunud õpilasele kantakse elektroonilisse õppeinfosüsteemi kontrolltöö reale „!“ („hüüumärk“).

19. Õpetaja tagastab parandatud kontrolltööd ja viib läbi vigade analüüsi hiljemalt viie tööpäeva jooksul kontrolltöö toimumisest.

20. **Arvestus** on arvestuste nädalal toimuv kokkuvõttev töö ainekursuse taotletavate õpitulemuste saavutatuse kontrollimiseks.

21. Arvestus võib olla kirjalik, suuline ja/või praktiline töö. Arvestuse vormist teavitab arvestust läbiviiv õpetaja kursuse alguses.

22. Õpetajal on õigus õpilast arvestusele mitte lubada, kui õpilane ei ole täitnud õpetaja seatud ja kursuse alguses õpilastele tutvustatud kursuse läbimise tingimusi. Arvestusele mittelubamise korral sisestatakse e-päevikusse „ML“.

23. Õpetajal on õigus hinnata kogu kursust arvestuse hinde põhjal.

24. Aineõpetaja on kohustatud kandma arvestuse ja kursusehinde e-päevikusse aastaplaanis ettenähtud ajaks.

25. Kursusehinne on kursuse läbimise järel õpitulemuste saavutatust kajastav kokkuvõttev hinne.

26. **Kooliastmehinne** pannakse õpilasele välja kõigi kursusehinnete alusel pärast vastava aine viimase kursuse läbimist, kusjuures viimane kursus ei tohi olla sooritatud kursusehindele „nõrk“ või „puudulik“ (Kooli kodukord: 82.6.3.).

27. Õppeainetes, milles õpilane jäetakse täiendavale õppetööle, pannakse kooliastmehinne välja pärast täiendava õppetöö lõppu.

28. Kooliastmehinde väljapanekul võib õpetaja arvestada ka õpilase arengut ja saavutatud õpitulemusi.

§9. Peipsi Gümnaasiumi individuaalse õppekava koostamine ja rakendamine

Individuaalse õppekava all mõistetakse hariduslike erivajadustega õpilase jaoks koostatud õppekava, mis loob õpilasele tingimused võimetekohaseks õppimiseks ja arenemiseks.

See koostatakse koolis või klassis õppivatele õpperühmast oluliselt erinevate oskuste, terviseprobleemide, isiksuseomaduste ja/või võimete ja/või koolist kaua eemal viibinud õpilastele, kes vajavad pikemaks või lühemaks ajaks kooli või klassi ainekavast erinevat õppesisu ja/või tingimusi teatud teema/oskuse, aine või ainerühma ulatuses, õpioskuste ja/või sotsiaalse käitumise kujundamisel (Individuaalse..., 2004). Kui õpilasele on vastavalt haridus- ja teadusministri 8. detsembri 2004. a määrusele nr 61 "Individuaalse õppekava järgi õppimise kord" koostatud individuaalne õppekava, arvestatakse hindamisel individuaalses õppekavas sätestatud erisusi.

IÕK koostatakse ka andekatele õpilastele ja alla keskmise edasijõudvatele õpiraskustega õpilastele. Individuaalse õppekava koostamise võib algatada õpilane või tema vanemad, kes esitavad kooli direktorile kirjaliku põhjendatud avalduse. Kui algatajaks on kool, otsustab individuaalse õppekava koostamise ja rakendamise õppenõukogu. IÕK rakendamisel sõlmitakse õppeleping, kus kirjas kõigi osapoolte õigused ja kohustused. Individuaalse õppekava rakendamise otsuse kinnitab kooli direktor oma käskkirjaga.

Rakendamise otsuses tuuakse ära:

- 1) üldised andmed õpilase kohta;
- 2) IÕK rakendamise põhjused;
- 3) õppetöö korraldamise alused (aluseks võetav riiklik õppekava);
- 4) õppeained ja pädevused, millele IÕK koostatakse;
- 5) rakendatavad tugisüsteemid;
- 6) kooli õppekavaga võrreldes õppesisule ja õpitulemustele vähendatud või kõrgendatud nõuete rakendamise põhimõtted;
- 7) IÕK rakendamise aeg ja tulemuste hindamise kord;
- 8) IÕK koostamise ja täitmisega seotud isikud ja nende kohustused.

Individuaalse õppekava täitmist on otstarbekas õppeaasta jooksul korduvalt hinnata. Vahehindamine aitab kohandada õppija arengukava, individuaalset õppekava ja õpikeskkonda muutunud olukorrale vastavaks. Kokkuvõtlik hindamine ja õppeperioodile hinnangu andmine võimaldab õppija enda, õpetajate ja võimalusel tugivõrgustiku esindajate poolt seada uusi sihte ning aidata toetada üleminekuid. Siiski pole otstarbekas koostada individuaalset õppekava väga pikaks ajaks ning paljudes õppeainetes.

Lõpphinnangu andmine IÕK rakendamisele võiks toimuda nii õpilase, vanemate, spetsialistide kui ka õpetajate meeskonna ringis, kus analüüsitakse tulemusi vastavalt individuaalsetele eesmärkidele. (Kool ja eriõpetus, 1996).

Individuaalse õppekava kord

(Alus: PGS 9.juuni 2010; Eksamite korraldamine põhikoolis RT I, 13.09.2012)

1. Õpilasele individuaalse õppekava koostamise eesmärk ja alused

1.1. Individuaalne õppekava (edaspidi IÕK) on hariduslike erivajadustega õpilaste jaoks koostatud õppekava, mis loob õpilasele tingimused võimetekohaseks õppimiseks ja arenemiseks.

1.2. Haridusliku erivajadusega õpilane on õpilane, kelle andekus, õpiraskused, tervise seisund, puue, käitumis- ja tundeeluhäired, pikemaajaline õpest eemalviibimine või kooli õppekeele ebapiisav valdamine toob kaasa vajaduse teha muudatusi või kohandusi õppe sisus, õppeprotsessis, õppe kestuses, õppekoormuses, õppekeskkonnas (nagu õppevahendid, õpperuumid, suhtluskeel, sealhulgas viipekeel või muud alternatiivsed suhtlusvahendid, tugipersonal, spetsiaalse ettevalmistusega pedagoogid), taotletavates õpitulemustes või õpetaja poolt klassiga töötamiseks koostatud töökavas. (PGS §46)

Haridusliku erivajaduse väljaselgitamisel kasutatakse pedagoogilis-psühholoogilist hindamist, erinevates tingimustes õpilase käitumise korduvat ja täpsemat vaatlust, õpilast ja tema kasvukeskkonda puudutava lisateabe koondamist, õpilase meditsiinilisi ja logopeedilisi uuringuid. Andekate õpilaste väljaselgitamisel lähtutakse ka litsentsitud spetsialistide poolt läbiviidud standardiseeritud testide tulemustest, väga heade tulemuste saavutamisest üleriigilistel või rahvusvahelistel aineolümpiaadidel, konkurssidel või võistlustel ning valdkonna ekspertide hinnangutest.

1.3. IÕK koostamine on lubatud mis tahes kooliastmes õppivale õpilasele.

1.4. Kool võib teha õpilast õpetades muudatusi või kohandusi õppeajas, õppesisus, õppeprotsessis ja õppekeskkonnas. Kui muudatuste või kohandustega kaasneb nädalakoormuse või õppe intensiivsuse oluline kasv või kahanemine võrreldes kooli õppekavaga või riiklikes õppekavades sätestatud õpitulemuste vähendamine või asendamine, tuleb õpilasele koostada riiklikes õppekavades sätestatud korras individuaalne õppekava. (PGS §18)

1.5. Kui haridusliku erivajadusega õpilasele koostatud individuaalse õppekavaga nähakse ette riiklikus õppekavas sätestatud õpitulemuste vähendamine või asendamine või

kohustusliku õppeaine õppimisest vabastamine, võib individuaalset õppekava rakendada nõustamiskomisjoni soovitusel. (PGS §18)

1.6. Individuaalse õppekava koostamisel kaasatakse õpilane või piiratud teovõimega õpilase puhul vanem ning vajaduse kohaselt õpetajaid ja tugispetsialiste. (PGS §18)

2. IÕK koostamise algatamine õpilase, alaealise õpilase puhul tema seadusliku esindaja taotluse alusel

2.1. IÕK koostamise algatamiseks esitab õpilane, alaealise õpilase puhul tema seaduslik esindaja (edaspidi õpilane (esindaja)) vastavasisulise põhjendatud taotluse (avaldus) kirjalikult kooli direktorile koos pedagoogilis-psühholoogilise või meditsiinilise uuringu tulemustega.

2.2. Kooli direktor vaatab taotluse läbi 30 päeva jooksul taotluse esitamise päevast arvates ning teeb otsuse rahuldada taotlus ja koostada õpilasele IÕK või jätta taotlus rahuldamata.

2.3. Otsuse vormistatab direktor käskkirjaga ja teeb selle õpilasele (esindajale) posti teel kättetoimetamisega teatavaks.

3. IÕK koostamise algatamine kooli poolt

3.1. IÕK aluseks on täidetud õpilase individuaalse arengu jälgimise kaart (selle saab hariduslike erivajadustega õpilaste (HEV) õppe koordineerijalt või siit.

3.2. Ettepaneku IÕK koostamiseks ja rakendamiseks teeb aineõpetaja või klassijuhataja. Ettepanekut tehes esitab klassijuhataja täidetult õpilase individuaalsuse kaardi HEV koordineerijale või õppealajuhatajale.

3.3 IÕK rakendamise otsustab ning kinnitab õppenõukogu. Klassijuhataja teavitab õppenõukogu otsusest lapsevanemat IÕK koostamise vajalikkusest, tuues ära põhjused, mis tingivad IÕK koostamise vajaduse.

3.4 Lapsevanem tagastab allkirjastatud IÕK 5 tööpäeva jooksul klassijuhatajale, kes edastab selle HEV õpilaste õppe koordineerijale.

3.5 Lapsevanemal on õigus keelduda IÕK koostamisest, saates kooli direktorile 5 tööpäeva jooksul sellekohase kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis teate. IÕK-st keeldumisel lõpetab kool IÕK koostamise menetluse.

3.6 Õpilase individuaalse õppekava koostamist juhendab hariduslike erivajadustega õpilaste õppe koordineerija või õppealajuhataja, kes kaasab vajadusel eripedagoogi, logopeedi, psühholoogi, kooliõde jt spetsialiste.

3.7 Töökavade eest vastutavad aineõpetajad. Õpetaja fikseerib IÕK-ga seotud erisused oma töökavas. Koduõppel oleva õpilase jaoks koostatakse eraldi töökava ja see lisatakse manusena e-kooli päevikusse ning saadetakse meilitsi õppealajuhatajatele, HEV koordinaatorile

3.8 Õpilase individuaalse õppekavaga saavad õpilasega seotud isikud tutvuda HEV koordineerija juures. Õpilase individuaalset õppekava ei avaldata kolmandatele isikutele.

4. IÕK koostamine, vormistamine

4.1 Kooli direktor korraldab IÕK koostamise ja kinnitab käskkirjaga, milles tuuakse ära:

4.1.1 üldised andmed õpilase kohta;

4.1.2 IÕK rakendamise põhjused;

4.1.3 IÕK rakendamise periood;

4.1.4 õppetöö korraldamise alused–õpingutel aluseks võetav riiklik õppekava; õppeained ja pädevused, millele IÕK koostatakse; IÕK rakendamise tingimused/erisused vastavalt õppeaine(te)le: kooli õppekavaga võrreldes õppesisule ja õpitulemustele vähendatud või kõrgendatud nõuete rakendamise põhimõtted;

4.1.5 rakendatavad tugisüsteemid;

4.1.6 eeldatavad tulemused ja hindamine;

4.1.7 IÕK koostamise ja täitmisega seotud isikud ja nende kohustused;

4.2. IÕK lisatakse Õpilase individuaalsusekaardi juurde.

5. Õppekava hindamise kriteeriumid

Individuaalse õppekava koostamise otsus kohustab ka vastavate hindamiskriteeriumite väljatöötamist ja rakendamist. Lähtuma peaksid õpetajad kolmest põhimõttest: õppevara ja töökorralduste jõukohastamine, abistavate vahendite ja materjalide kasutamine, õpetaja vahetu juhendamise osakaal.

Näiteks:

Hinne „5” – õpilasel on kasutada struktureeritud õppetekst ja jõukohastatud töökorraldused, õpilane valib iseseisvalt kasutamiseks vajalikke abistavaid vahendeid, suudab planeerida oma tegevust, ei vaja pidevat õpetaja juhendamist ning suudab õppeülesande praktiliselt vigadeta täita.

Hinne „4” – õpilasel on kasutada jõukohastatud õppetekst ja töökorraldused, valib vajaliku(d) abistava(d) vahendi(d) valikuks antud näitlike vahendite hulgast, vajab pedagoogi osalust oma õppetöö planeerimisel ning suudab õppeülesande täita väiksemate eksimustega.

Hinne „3” – õpilasel on kasutada jõukohastatud õppetekst ja töökorraldused, vajab pidevat õpetaja juhendamist näitlike vahendite või materjalide valikuks ja lisaselgitusi oma õppetöö (sh kontrolltöö) korraldamiseks, suudab seejuures õppeülesande täita rahuldaval tasemel. Kui nimetatud kriteeriumite täitmine ei anna soovitud tulemusi, siis pole järelikult õpilasele õppekava jõukohane ja sobiv.

Põhikooli tasemetööde ja ühtlustatud lõpueksamite puhul võib individuaalse õppekava alusel õppivad õpilased lisaks sellele, et neile rakendatakse **35%** hindamise määra, kasutada ka kindlaks määratud abivahendeid ja -materjale, aga millegipärast ei ole see seni veel heakskiitu leidnud.

Motiveeritud ja sihikindla õppimise tulemusel peab ka individuaalse õppekava alusel õppival lapsel olema võimalus saada positiivseid õpitulemusi ja hindeid (mitte ainult hinnet „rahuldav”)

1. Arvestuslike kirjalike tööde hindamisel võetakse aluseks järgmine protsendiskaala:

1) 90-100% punktide arvust	- hinne “5”
2) 70-89%	- hinne “4”
3) 50-69%	- hinne “3”
4) 20-49%	- hinne “2”
5) 0-19%	- hinne “1”

2. Punktis 1 esitatud skaalast 5% üles- ja allapoole moodustub piiritsoon, mille puhul õpetaja võib panna kas kõrgema või madalama hinde, arvestades:
 - 1) töö mahtu;
 - 2) ülesannete keerukust;
 - 3) vigade arvu ja liiki;
 - 4) õpilase individuaalseid võimeid ja suhtumist antud ülesannetesse.

3. Kirjalike tööde diferenseeritud hindamisel arvestatakse düsgraafialem omaseid spetsiifilisi vigu vealiikide järgi. Üht vealiiki loetakse üheks veaks.

4. Õpilase arvestuslikult hinnatavatele kirjalikele töödele võib teha märke “Hinnatud diferenseeritult”.

5. Põhikooli lihtsustatud riikliku õppekava (abiõppe õppekava) järgi õppiv põhikoolilõpetaja sooritab põhikooli lõpetamiseks kooli direktori kinnitatud materjalidega põhikooli lõpueksamid, mis toimuvad direktori määratud ajal.

6. Põhikooli lihtsustatud riikliku õppekava (abiõppe õppekava) järgi õppiv põhikoolilõpetaja sooritab põhikooli lõpetamiseks järgmised põhikooli eksamid:
 - 1) eesti keele ja kirjanõu eksam;
 - 2) matemaatikaeksam;
 - 3) kooli poolt kohustuslike õppeainete hulgast valitud põhikooli koolieksam. Õppeaine, milles eksam toimub, määrab kooli direktor ning teeb selle põhikoolilõpetajale ja seaduslikule esindajale teatavaks enne käimasoleva õppeaasta esimese poolaasta lõppu.

7. Lõpueksami hindeks „nõrga“ või „puuduliku“ saanud põhikoolilõpetaja sooritab korduseksami hiljemalt 30. juuniks. Eksami toimumise kuupäev määratakse kindlaks direktori ja õpilase vastastikusel kokkuleppel. Õpilase taotlusel võib eksam toimuda ka pärast 30. juunit, hiljemalt 25. augustil.
8. Põhikooli riikliku õppekava (abiõppe õppekava) järgi põhihariduse omandanud õpilasele, kelle õppeainete aastahinded on vähemalt rahuldavad ning kes on kõik lõpueksamid sooritanud positiivselt, antakse õppenõukogu otsusega põhikooli lõputunnistus.
9. Põhikooli lihtsustatud riikliku õppekava (abiõppe õppekava) järgi õppinud põhikooli lõpetajale, kellel on kuni kahes õppeaines aasta- või lõpueksamihindeks „nõrk“ või „puudulik“, antakse põhikooli lõputunnistus õppenõukogu otsusega pärast täiendava õppetöö või korduseksami sooritamist.
10. Põhikooli lihtsustatud riikliku õppekava (abiõppe õppekava järgi õppinud põhikoolilõpetajale, kellel on kuni kahes aines aasta- või lõpueksamihindeks „nõrk“ või „puudulik“, või kes ei ole suutnud täiendavat õppetööd või korduseksamit sooritada rahuldavalt, võib lapsevanema kirjaliku avalduse põhjal õppenõukogu otsusega anda põhikooli lõputunnistuse.

§10. Kirjeldavate sõnaliste hinnangute kasutamine põhikooli klassides

1. Kokkuvõtva mitterahuldava tulemuse eest määratakse põhikooli õpilasele tugisüsteem.
2. Erivajadustega õpilasel on õigus diferentseeritud hindamisele.

Põhikooli I kooliastmel kasutatakse õpilase hindamisel kirjeldavaid sõnalisi hinnanguid, millel puudub numbriline ekvivalent. Sõnaline hinnang toetub ainekavades iga õpitulemuse kohta koostatud õpitulemuse hindamise kriteeriumitele, mis on väljendatud erinevatel tasanditel.

I kooliastmes kasutatav kokkuvõttev hindamine toimub vähemalt kaks korda õppeaastas ning väljendub kirjeldavate sõnaliste kokkuvõtivate hinnangute andmisena, millel ei ole numbrilist ekvivalenti. Kokkuvõttvas hinnangus kajastub selgelt, kuivõrd taotletud õpitulemused on saavutatud.

§11. Tulemuse hindamine hindega „nõrk“, kui hindamisel tuvastatakse kõrvalise abi kasutamine või mahakirjutamine

Kui hindamisel tuvastatakse kõrvalise abi kasutamine või mahakirjutamine, võib kirjalikku või praktilist tööd, suulist vastust (esitust), praktilist tegevust või selle tulemust hinnata hindega „nõrk”.

§12 Järelevastamise ja järeltööde sooritamise kord

Kui kirjalikku või praktilist tööd, suulist vastust (esitust), praktilist tegevust või selle tulemust on hinnatud hindega „puudulik” või „nõrk” või on hinne jäänud panemata, antakse õpilasele võimalus järelevastamiseks või järeltöö sooritamiseks.

Järelevastamine ja järeltööde sooritamine toimub õpilase ja õpetaja vahelisel kokkuleppel. Õpetajal puudub volitusnorm sättida ajalisi piirangid õpilase soovile järele vastata või sooritada järeltööd. Samuti puudub õpetajal volitusnorm õpilaste hindamisel arvestada asjaoluga, et hinne on saadud järelevastamise või järeltöö kaudu. Järelevastamine ja järeltöö asendab eelneva hinde, tingimusel, et järelevastamise või järeltöö käigus saadud hinne on eelmisest tulemusest parem. Koolis järgitakse põhimõtet, et õpilaste soovi õppida tuleb toetada kogu aeg ning eriti toetatakse õppimist, mis püüdleb senisest parema tulemuse suunas.

§13 Põhikooli õpilase käitumise (sealhulgas hoolsuse) kohta õpilasele ja vanemale kirjaliku tagasiside andmise kord

Nõuded põhikooli õpilase käitumisele on esitatud kodukorras.

Käitumise (hoolsuse) kohta toimub tagasisidestamine. Selleks, et anda õpilasele tagasisidet tema käitumise (hoolsuse) kohta kirjeldatakse oodatava käitumise (hoolsuse) komponendid. Kõrgeim tase on see, kuhu suunas peaks õpilase käitumine (hoolsus) pürgima ning madalaimal tasemel on esitatud kirjeldus, mis väljendab käitumist (hoolsust), mis on talutav ning mis ei too kaasa käitumise (hoolsuse) korrigeerimise kohest vajadust.

Käitumise kohta antakse kirjalikku tagasisidet õpilasele ja ka vanemale käitumise (sealhulgas hoolsuse) kohta vähemalt kaks korda õppeaastas.

Käitumise (hoolsuse) kohta esitatakse informatsioon lähtudes oodatava käitumise kirjeldustest. Tagasisides kirjeldatakse õpilase käitumise (hoolsuse) tugevaid külgi ja vajakajäämisi ning ettepanekuid edaspidiseks tegevuseks, mis toatavad õpilase käitumise (hoolsuse) kujunemist.

Käitumisest (hoolsusest) teavitamisel lähtub kool *Haldusmenetluse seaduses* § 25 - § 32 sätestatust.

Õpilast ja tema vanemat teavitab kool käitumisest (hoolsusest) elektroonilise õppeinfosüsteemi (eKooli) vahendusel.

Kui õpilane ja vanem ei ole andnud nõusolekut käitumisest (hoolsusest) teavitamiseks elektrooniliselt, teavitab kool õpilast ja vanemat käitumisest (hoolsusest) paberil oleva dokumendi kättetoimetamise kaudu.

Kui õpilasel ja tema vanemal ei ole võimalik saada teavet käitumisest (hoolsusest) elektroonilise õppeinfosüsteemi vahendusel, siis saavad nad koolile esitada vastava teabenõude. Õpilase ja/või vanema teabenõude alusel antakse õpilasele teavet käitumisest (hoolsusest) elektroonilise õppeinfosüsteemi väljavõttena. Väljavõtte elektroonilisest õppeinfosüsteemist toimetatakse õpilase kätte. Väljavõtte elektroonilisest õppeinfosüsteemist saadetakse vanemale õpilase kaudu, kui õpilane on vähemalt 10 aastane. Noorema õpilase puhul saadetakse väljavõtte elektroonilisest õppeinfosüsteemist postiga, kui vanemaga ei ole kokku lepitud teisiti.

§14 Hinde vaidlustamine.

- 1) Õpilasel või tema seaduslikul esindajal on õigus hindeid ja sõnalisi hinnanguid vaidlustada kümne päeva jooksul pärast hinde teadasaamist.
- 2) Olulise hinde vaidlustamine toimub järgmises hierarhilises järjekorras:
 - aineõpetaja
 - klassijuhataja
- 3) Õpilasele mitterahuldava otsuse saamisel võib hinde vaidlustamise õpilase või tema seadusliku esindaja ja õpetaja vahel lahendada kooli direktor kirjaliku põhjaliku põhjenduse alusel.
- 4) Küsimus lahendatakse 5 tööpäeva jooksul ja vaidlustamise tulemus teatakse 5 tööpäeva jooksul otsuse vastuvõtmise momendist.
- 5) Gümnaasiumi lõpueksami tulemust võib vaidlustada Haridus- ja Teadusministeeriumis. Apellatsioon tuleb esitada 5 tööpäeva jooksul pärast kooli lõputunnistuse kättesaamist.
- 6) Kõikide gümnaasiumi lõpueksamite tulemuste põhjal võib saata kaebuse administratiivkohtusse seaduses ettenähtud korras tingimusel, et appellatsioon oli enne saadetud appellatsioonikomisjonile, kes aga tagastas appellatsiooni, seda õigeaegselt lahendamata ning jättes eksamitulemuse muutmata

3. peatükk

RAKENDUSSÄTTED

§14. Õppenõukogu ülesanded seoses õpilaste õpingute jätkamisega ja kooli lõpetamisega:

Õppenõukogu ülesanded seoses õpilaste õpingute jätkamisega ja kooli lõpetamisega:

Seoses õpilaste õpingute jätkamise ja kooli lõpetamisega õppenõukogu:

- 1) otsustab õpilaste järgmise klassi üleviimise, täiendavale õppetööle ja 1.-3.kooliastmes klassikursust kordama jätmise;
- 2) otsustab, millises klassis jätkab õpinguid välisriigist tulnud õpilane;
- 3) otsustab, millises klassis jätkab õpinguid isik, kellel puudub haridust tõendav dokument;
otsustab gümnaasiumi lõpetamise ning lõputunnistuse väljaandmise;
- 4) otsustab põhikooli lõpetamise ning lõputunnistuse väljaandmise;
- 5) otsustab õpilaste tunnustamise kiituskirjaga ja kiitusega põhikooli lõputunnistusel;
- 6) otsustab õpilaste tunnustamise kuld- ja hõbemedaliga, kiitusega lõputunnistusel.

LISA

1. Esimese klassi hindamine

I klassis kasutatakse esimesel veerandil õpilaste teadmiste ja oskuste hindamisel kõigis õppeainetes suulisi ja kirjalikke sõnalisi hinnanguid. I klassi hindamise põhimõtted on: "loob emotsionaalselt turvalise, meeldiva keskkonna;" kujundab enesehinnangut õpilasel ja õpetajal; Sõnaliselt hinnatakse õpilase psüühiliste protsesside arengut, pädevuste kujunemist, õpitulemusi, õppeprotsessis osalemist. Sõnalised hinnangud on:

Tubli

Hea

Harjuta veel

I klassi emakeele hindamise alused:

"Tubli" Lugemine

Teksti ladus, veatu, selge, õige intonatsiooniga lugemine. Õiged rõhud, pausid. Tekstis sisalduva info mõistmine. Ülesannete täitmine loetud teksti põhjal. Suuline eneseväljendamine Annab loogiliselt edasi kuulatu ja loetu sisu. Jutustab ladusalt. Kirjutamine Õigekirjutuse aluseks olevate õpitud põhimõistete ja reeglite tundmine. Õpitud õigekirjajuhiste piires vigadeta kirjutamine. Töö vormistus -järgib juhiseid, on puhtalt vormistatud. Tähekujude õigsus ja tähtede seostamine, käekiri on loetav. Sõnade, sõnaühendite ja lausete eksimusteta ära kirjutamine õpikust või tahvlilt. Täidab kirjalikke keeleülesandeid vigadeta.

"Hea" Lugemine

Loeb ladusalt, kuid väheilmekalt; teeb lugemisel üksikuid vigu. Õiged rõhud, pausid. Saab aru teksti sisust, kuid küsimustele vastamisel on üksikuid ebatäpsusi. Täida loetud teksti põhjal ülesandeid üksikute vigadega. Suuline eneseväljendamine Saab kuulatust ja loetust aru ja oskab edasi anda kuulatu ja loetu põhisisu. Jutustab mõningate ebatäpsustega, sõnavalik ühe külgnel.

Õigekirjutuse aluseks olevate õpitud põhimõistete ja reeglite tundmisel on üksikuid ebatäpsusi. Õpitud õigekirjajuhiste piires teeb kirjutamisel üksikuid vigu. Töö vormistamisel esineb eksimusi. Tähekujude õigsuses ja tähtede seostamisel esineb ebatäpsusi, käekiri on üldjuhul loetav. Sõnade, sõnaühendite ja lausete ära kirjutamisel õpikust või tahvlilt teeb üksikuid vigu. Kirjalike keeleülesannete täitmisel teeb üksikuid vigu. Terviklausete moodustamisel ja lausete seostamisel teeb vigu.

"Harjuta veel" Lugemine

Loeb konarlikult, ilmetult, vigadega. Saab üldjoontes teksti sisust aru, kuid küsimustele vastamisel esineb ebatäpsusi. Tekstil põhinevate ülesannete lahendamisel on eksimusi ja

puudujääke. Suuline eneseväljendamine Saab kuulatust ja loetust üldjoontes aru, kuid ei oska alati edasi anda kuulatu ja loetu põhisisu. Jutustab küsimuste toel, jutustus on lünklik ja sõnavaene.

Õigekirjutuse aluseks olevate õpitud põhimõistete ja reeglite tundmisel teeb vigu. Õpitud õigekirjajuhiste piires teeb kirjutamisel vigu. Töö vormistamisel esineb eksimusi, on lohakalt vormistatud. Tähekejuude õigsuses ja tähtede seostamisel on palju ebatäpsusi, käekiri ei ole vahel loetav. Sõnade, sõnauhendite ja lausete ära kirjutamisel õpikust või tahvlilt teeb vigu. Kirjalike keeleülesannete täitmisel teeb vigu. Vajab abi terviklausete moodustamisel ja lausete seostamisel.

I klassi matemaatika hindamise alused

Hinnangute andmisel lähtutakse matemaatika õpetamise eesmärkidest ja õpilase pädevustest (õpitulemustest). Antakse sõnaline hinnang lähtudes lapse arengust ja individuaalsetest iseärasustest. I klassis antakse hinnanguid: suuliste vastuste põhjal; osavõtmise eest rühmatöös; kirjalike tööde eest matemaatika tööraamatust, lisalehtedelt; kirjalike tunnikontrollide eest.

"Tubli"

Avaldab oma arvamust, nõustumist/mittenõustumist, põhjendades seda selgelt ja arusaadavalt. Arvutab veatult suuliselt ja kirjalikult õpitu ulatuses. Vaatleb, võrdleb, leiab seoseid veatult; kasutab ja rakendab iseseisvalt õpitud reegleid. Loeb ja saab iseseisvalt ülesannete juhistest aru ning toimib neid järgides.

"Hea"

Avaldab oma arvamust, põhjendades seda arusaadavalt. Arvutab suuliselt ja kirjalikult õpitu ulatuses, kuid teeb üksikuid vigu. Vaatleb, võrdleb, leiab seoseid; õpitud reeglite kasutamisel vajab vahel abi. Loeb ja saab iseseisvalt ülesannete juhistest aru, kuid mõnikord eksib neid järgides.

"Harjuta veel"

Avaldab oma arvamust, nõustumist/mittenõustumist, kuid ei oska selgelt ja arusaadavalt põhjendada.

Arvutab suuliselt ja kirjalikult õpitu ulatuses, kuid teeb vigu või eksib õpitud reeglite rakendamisel; kasutab abi õpitud reeglite rakendamisel. Vaatleb, võrdleb, kuid vahel ei oska leida seoseid. Loeb ja saab ülesannete juhistest aru, kuid tihti eksib neid järgides.

I klassi loodusõpetuse ja inimeseõpetuse hindamise alused

Hinnangute andmisel lähtutakse loodusõpetuse ja inimeseõpetuse õpetamise eesmärkidest ja õpilase pädevustest (õpitulemustest). Antakse sõnaline hinnang lähtudes lapse arengust ja individuaalsetest iseärasustest. Hinnang antakse praktilisele tegevusele,

analüüsiioskusele, võrdlemisele, kirjeldustele. Arvestatakse õpilase teadmisi õpitu ulatuses ja oskust teadmisi siduda ning seostada õpitud ümbritseva keskkonnaga, inimestega, loodusega.

"Tubli"

Mõistab tekstis sisalduvat infot. Avaldab oma arvamust, nõustumist/mittenõustumist, põhjendades seda selgelt ja arusaadavalt. Vaatleb, võrdleb, kirjeldab, leiab seoseid veatult; kasutab ja rakendab iseseisvalt õpitud reegleid. Oskab esitada antud teema kohta küsimusi. Loeb ja saab iseseisvalt ülesannete juhistest aru ning toimib neid järgides. Tunneb ja oskab selgitada õpitud põhimõisteid. Teab kuidas, kuid alati ei oska hoida korras rõivad ja jalanõud. Oskab teha lihtsamaid korrastustöid ja katta lauda, kuid vajab juhiseid mida ning millises järjekorras teha.

"Hea"

Mõistab tekstis sisalduvat infot, kuid küsimustele vastamisel on üksikuid ebatäpsusi. Avaldab oma arvamust, nõustumist/mittenõustumist, kuid vahel ei suuda seda selgelt ja arusaadavalt põhjendada. Vaatleb, võrdleb, kirjeldab, leiab seoseid veatult; õpitud reeglite kasutamisel esineb ebatäpsusi. Oskab esitada antud teema kohta lihtsamaid küsimusi. Loeb ja saab aru iseseisvalt ülesannete juhistest, kuid nende täitmisel esineb vigu. Tunneb õpitud põhimõisteid, kuid selgitamisel esineb ebatäpsusi. Teab kuidas, kuid alati ei oska hoida korras rõivad ja jalanõud. Oskab teha lihtsamaid korrastustöid ja katta lauda, kuid vajab juhiseid mida ning millises järjekorras teha.

"Harjuta veel"

Vahel eksib tekstis sisalduva info mõistmisega. Avaldab oma arvamust, nõustumist/mittenõustumist, kuid eksib põhjendades. Vaatleb, võrdleb, kirjeldab, kuid vahel ei oska leida seoseid. Loeb ja saab ülesannete juhistest aru, kuid mõnikord eksib neid järgides. Oskab esitada küsimusi, kuid need ei vasta alati teemale. Vahel eksib õpitud põhimõistete selgitamisel.

I klassi kunsti- ja tööõpetuse (käelise tegevuse) hindamise alused

Hinnangute andmisel lähtutakse kunsti- ja tööõpetuse õpetamise eesmärkidest ja pädevustest (õpitud oskustest). Antakse sõnaline hinnang, lähtudes lapse arengust ja individuaalsetest iseärasustest. Hinnangu aluseks on: töö puhtus, loovus; eneseväljenduse julgus; osavõtt rühmatööst; erinevate värvide kasutus; ohutu töövahendite ja töötehnikate kasutamine; erinevate töövahendite õige kasutamine.

"Tubli"

Oskab ohutult kasutada töömaterjale ja -vahendeid ning kunstitehnikaid loominguliseks eneseväljenduseks. Oskab valmistada mahulisi figuure ning mänguasju voolimis- ja muudest materjalidest. Peab silmas pildi kompositsioonireegleid. Oskab teha kollaaži ja voltida paberit. Väärtustab enda tööd erinevaid lahendusi. Märkab kujunduselemente ümbritsevas keskkonnas. Oskab kavandada ja töötada iseseisvalt tööjuhendite järgi. Oskab teha lihtsamaid korrastustöid.

"Hea"

Oskab kasutada töömaterjale ja -vahendeid ning kunstitehnikaid loominguliseks eneseväljenduseks Oskab valmistada mahulisi figuure ning mänguasju voolimis- ja muudest materjalidest. Peab silmas pildi kompositsioonireegleid. Oskab teha kollaaži ja voltida paberit, kuid tööd ei ole alati puhtalt ja korrektselt vormistatud. Vajab abi enda töödest erinevate lahenduste väärtustamiseks. Kujunduselementide märkamiseks ümbritsevas keskkonnas vajab juhendamist. Oskab kavandada ja töötada tööjuhendite järgi.

"Harjuta veel"

Vajab vahel abi praktilise töövõtte ohutul omandamisel. Vahel on raskusi voolimistöo või meisterdamistöo lõpetamisel. Kavandamisel vajab vahel abi ning ei saa alati aru tööjuhendist. Oma valikuid ei saa alati põhjendatud ja ei leia seoseid. Oskab esitada küsimusi, kuid need ei vasta alati teemale. Töövahendite ja töökoha korrastamisega ei tule alati toime. Ei ole alati koostöövalmis.

2. Algekool

Emakeele hindamine

Hindamine toimub 1.- 6. klassis diferentseeritult, arvestades õpilaste individuaalseid iseärasusi ja võimeid. Emakeele hindamine toimub ühe hindena:
emakeel = lugemine + kirjutamine + suuline eneseväljendus.

Система оценивания результатов обучения русскому языку в 1 – 6 классах.
Общие положения:

1. Оценивание по русскому языку осуществляет учитель, который в начале учебного года знакомит учащихся с основными положениями и порядком оценивания по предмету.

2. Родители в праве получить информацию о порядке оценивания от учителя.

3. Оценивание результатов по родному языку включает в себя оценки за чтение, письмо, говорение, слушание.

4. При оценивании учитывается:

*сложность материала;

*самостоятельность, активность;

*усвоение и осознание учебного материала;

*умение правильно пользоваться знаниями полученными на уроке;

*уметь правильно высказывать свои мысли в устной и письменной форме;

*каллиграфия письма;

*наличие и характер ошибок;

*особенности индивидуального развития учащихся.

5. Знания, умения и навыки оцениваются по результатам устного опроса и письменных работ.

Оценивание итогов обучения делится на:

- *текущее оценивание в течении учебного процесса;
- *контрольные работы по изученной теме;
- *итоговое оценивание.

5.1 Текущее (формирующее) оценивание – это оценивание единичных результатов учебы.

Текущие оценки могут быть поставлены:

- *за ответы у доски по текущему материалу;
- *за выполнение упражнений в школе и дома;**
- *за работу по карточкам, учитывая индивидуальные особенности учащихся;
- *за самостоятельную, практическую, творческую работу;
- *за выполнение работ в рабочих тетрадях;
- *за работу в группах по теме;
- *за чтение наизусть.

5.2 Контрольные работы представляют собой оценивание знаний,

умений по какой-либо целостной части учебного материала и показывает результат обучения по теме.

Оценки могут быть поставлены за следующие виды работ:

- *за диктанты и грамматические задания;

**2 класс – 20-30 слов,
3 класс - 30-40 слов,
4 класс - 40-50 слов.**

- *словарные диктанты;

**2 класс – 6-10 слов,
3 класс – 10-12 слов,
4 класс - 12-15 слов.**

- *за тестовую работу;
- *за устный ответ;
- *за контрольное списывание;
- *чтение наизусть.

Контрольное оценивание планируется в пределах учебной четверти и проводится в сроки определенные учителем в рабочем плане и утвержденные администрацией гимназии.

При оценке знаний и умений используется пятибальная система оценок.

5.3 Итоговыми оценками являются четвертные отметки. Четвертные отметки

выставляются на основании не менее трех текущих оценок.

ОЦЕНИВАНИЕ ЗНАНИЙ И УМЕНИЙ УЧАЩИХСЯ 1 КЛАССОВ.

При оценке знаний и умений учащихся 1-х классов основной школы вместо отметок используются устные или письменные словесные оценки. Использование словесных оценок установлено школьной программой обучения.

НОРМЫ ОЦЕНИВАНИЯ УЧАЩИХСЯ 2 – 6 КЛАССОВ.

ОЦЕНКА ЧТЕНИЯ.

Отметка «5» ставится, если ученик:

- *воспринимает содержание материала;
 - *читает целыми словами;
 - *выделяет предложение интонационно;
 - *различает виды текстов;
 - *умеет делить текст на части;
 - *понимает основную мысль текста.
- * (90-100%)

Отметка «4» ставится, если ученик:

- ***Читает бегло, но мало выразительно;**
 - ***воспринимает содержание текста;**
 - ***допускает 1 или 2 ошибки при чтении в интонации;**
 - ***затрудняется в делении текста на части;**
- *(70-89%)

Отметка «3» ставится, если ученик:

- ***читает с затруднениями невыразительно;**
 - ***поверхностно воспринимает текст;**
 - ***не всегда делит текст на части.**
- ***(45-69%)**

Оценка «2» ставится, если ученик:

- ***читает медленно, по слогам с ошибками;**
 - ***не понимает смысл прочитанного;**
 - ***не умеет разделить текст на части;**
- ***(20-44%).**

Оценка «1» ставится, если ученик:

- ***читает с трудом, не понимает прочитанного;**
- ***не передает содержание текста, не дает характеристику героям;**

***(0-19%)**

ОЦЕНКА ЗА ПИСЬМО.

Формами проверки правописных умений могут быть:

- ⌚ **Списывание текста;**
- ⌚ **Словарные и текстовые диктанты;**
- ⌚ **Грамматические тестовые задания;**
- ⌚ **Изложения и сочинения.**

1. Оценка знаний, умений и навыков при списывании текста.

Оценки	1 класс	2 класс	3класс	4класс
«5»	-	Одно исправление	Одно исправление	Нет
«4»	-	Одна ошибка Одно исправление	1 ошибка 1 исправление	0 ошибок 2 исправления
«3»	-	2 ошибки 1исправление	2 ошибки 1 исправление	1 ошибка 1 исправление
«2»	-	3 ошибки	3 ошибки	2 ошибки
«1»	-	Больше, чем принято для выставления оценки «2»	Больше, чем Принято для выставления «2»	Больше, чем принято для выставления «2»

Оценка за словарный диктант:

- ⌚ **Отметка «5» ставится за безошибочно выполненную работу;**
- ⌚ **Отметка«4» ставится, если допущена 1 ошибка, 2 исправления;**
- ⌚ **Отметка «3» ставится, если допущены две ошибки, 1 исправление;**
- ⌚ **Отметка «2» ставится, если допущены 3-4 ошибки без исправлений;**
- ⌚ **Отметка «1» ставится, если допущены 6 и более ошибок.**

Оценка за текстовые диктанты.

- ⌚ **Отметка «5» ставится за диктант, в котором 1-2 орфографическая, или 2 негрубых ошибки и одна пунктуационная ошибка;**
- ⌚ **Отметка «4» ставится за диктант, в котором допущены 3 орфографические и 3 пунктуационные ошибки;**

- **Отметка «3» ставится, если допущены 4-6 орфографические ошибки и 4-7 пунктуационные ошибки;**
- ⌚ **Отметка «2» ставится за диктант в котором 7 орфографических и 8 пунктуационных ошибок;**
- ⌚ **Отметка «1» ставится, если в диктанте ошибок более чем на отметку «2».**

Ошибками в диктанте следует считать:

- ⌚ **Нарушение правил орфографии при написании слов, изученных ко времени написания диктанта;**
- ⌚ **Пропуск и искажение букв в словах, замена слов;**
- ⌚ **Отсутствие знаков препинания в пределах изученного по программе;**
- ⌚ **Неправильное написание слов, не проверяемых правилом.**

За ошибку в диктанте не следует считать:

- ⌚ **Ошибки из тех разделов орфографии и пунктуации, которые не изучались;**
- ⌚ **Единичный пропуск точки в конце предложения, если первое слово следующего предложения написано с заглавной буквы;**
- ⌚ **Единичный случай замены одного слова другим без искажения смысла;**
- ⌚ **Повторение одной и той же буквы в слове;**
- ⌚ **Недописанное слово;**
- ⌚ **Дважды написанное слово.**
- ⌚ **За одну ошибку следует считать 2 пунктуационные ошибки, повторение ошибок.**

Оценка за грамматические тестовые задания.

Отметка «5» ставится, если ученик выполнил все задания, обнаружил осознанное усвоение материала, допускается 1-2 ошибки (90-100%)

Отметка «4» ставится, если ученик выполнил 70-89% задания и обнаружил осознанное усвоение материала.

Отметка «3» ставится, если ученик выполнил 45-69% задания и обнаружил определенное знание материала.

Отметка «2» ставится, если ученик выполнил менее 44% задания и обнаружил на понимание важных сторон изученного материала.

Отметка «1» ставится, если ученик не выполнил ни одного задания.

ГОВОРЕНИЕ И СЛУШАНИЕ

1. Оценка за выполнение устных заданий по грамматике.

Оценка языковых знаний учащихся предполагает учет полноты и правильности ответа, степень понимания лингвистических фактов и явлений, корректность речевого оформления высказывания.

Отметка «5» ставится, если ученик:

- ⌚ **Полно излагает изученный грамматический материал, дает правильное определение языковых понятий (знает определения и правила);**
- ⌚ **Обосновывает свои суждения, приводит необходимые примеры и разъясняет их (обнаруживает понимание материала);**
- ⌚ **Излагает материал последовательно;**
- ⌚ **Соблюдает в ответе нормы литературного языка.**

Отметка «4» ставится, если ученик дает ответ, удовлетворяющий требованиям к ответу на отметку «5», но допускает единичные погрешности в последовательности и языковом оформлении своего сообщения.

Отметка «3» ставится, если ученик обнаруживает знания и понимание основных положений данной темы, но:

- ⌚ **Излагает материал неполно и допускает неточности в определении понятий или формулировки правил;**
- ⌚ **Не умеет обосновывать свои суждения и затрудняется привести примеры;**
- ⌚ **Излагает материал недостаточно последовательно и допускает ошибки в языковом оформлении изложения.**

Отметка «2» ставится, если ученик обнаруживает незнание большей части соответствующего раздела изученного материала, не знает определений, правил, беспорядочно излагает материал.

Отметка «1» ставится, если ученик обнаруживает полное незнание или непонимание материала.

Положительная текущая отметка (5 – 4 - 3) может ставиться и за сумму ответов ученика, данных им в течение одного или ряда уроков.

ОЦЕНКА ЗА МОНОЛОГИЧЕСКУЮ И ДИАЛОГИЧЕСКУЮ РЕЧЬ.

Отметка «5» ставится, если ученик:

- ⌚ **Убедительно, корректно выражает свое мнение, согласие/несогласие с мнением собеседника;**
- ⌚ **Воспроизводит услышанное, прочитанное в соответствии с поставленной целью;**

⌚ **Продуцирует собственное высказывание грамотно, выразительно оформляет его в связи с поставленной коммуникативной задачей, адекватно используя языковые средства.**

Отметка «4» ставится, если ученик:

⌚ **Аргументирует свое мнение, но недостаточно убедительно;**

⌚ **Воспроизводит прочитанное, услышанное, не в полной мере, учитывая поставленную цель;**

⌚ **Продуцирует свое высказывание, но допускает некоторые ошибки.**

Отметка «3» ставится, если ученик:

⌚ **Поверхностно аргументирует свое мнение;**

⌚ **Воспринимает прочитанное, услышанное и воспроизводит его, частично учитывая поставленную цель;**

⌚ **Продуцирует свое высказывание, но не совсем логично и мало убедительно;**

⌚ **Допускает ряд речевых ошибок.**

Отметка «2» ставится, если ученик:

⌚ **Фактически не аргументирует свое мнение;**

⌚ **Воспринимает прочитанное и услышанное, воспроизводит лишь несущественное, не учитывая поставленную цель;**

⌚ **Продуцирует свое высказывание неубедительно, нелогично, допускает грубые речевые ошибки.**

Отметка «1» ставится, если ученик:

⌚ **не аргументирует свое мнение;**

⌚ **не воспринимает прочитанное, услышанное;**

⌚ **не умеет строить свое высказывание.**

Оценка изложений и сочинений.

Для изложения рекомендуется использовать тексты следующего объема:

2 класс – 20 – 30 слов;

3 класс – 30 – 40 слов;

4 класс – 40 – 50 слов

Содержание изложений и сочинений оценивается по следующим критериям.

⌚ **Соответствие работы теме и основной мысли;**

⌚ **Последовательность изложения, наличие связи между частями;**

⌚ **Точность словоупотребления;**

⌚ **Правильность фактического материала;**

Грамотность правописания.

Отметка «5» ставится за правильное и последовательное воспроизведение текста, если отсутствуют недочеты в употреблении слов, в построении предложений и словосочетаний, допускается одна – две негрубых ошибок.

Отметка «4» ставится, если в работе правильно, достаточно полно передается авторский текст, но незначительно нарушается последовательность изложения мыслей, имеются 1-2 неточности единичные речевые погрешности, 3-4 ошибки в правописании, 1-2 исправления.

Отметка «3» ставится, если в работе имеются некоторые отступления от авторского текста, допущены отдельные нарушения в последовательности изложения мыслей, структуре 3-4 предложений, словарь беден. Допущены 5-8 ошибок, имеются единичные речевые погрешности.

Отметка «2» ставится, если в работе имеются значительные отступления от текста, такие как пропуск важных эпизодов, главной части, основной мысли и другое; нарушена последовательность изложения мыслей, отсутствует связь между частями, отдельными предложениями, крайне однообразен словарь, допущено более 8 ошибок.

Отметка «1» ставится, если учащийся совсем не придерживается текста. Допущено большое количество ошибок.

Matemaatika hindamine

Matemaatika õpitulemusi hinnates võetakse aluseks tunnetusprotsessid ning nende hierarhiline ülesehitus.

1. *Faktide, protseduuride ja mõistete teadmine*: meenutamine, äratundmine, info leidmine, arvutamine, mõõtmine, klassifitseerimine/järjestamine;
2. *Teadmiste rakendamine*: meetodite valimine, matemaatilise info eri viisidel esitamine, modelleerimine, rutiinsete ülesannete lahendamine;
3. *Arutlemine*: põhjendamine, analüüs, süntees, üldistamine, tulemuste hindamine, mitterutiinsete ülesannete lahendamine.

Hindamise vormidena kasutatakse *kujundavat* ja *kokkuvõtvat* hindamist.

Kujundav hindamine annab infot ülesannete üldise lahendamisoskuse ja matemaatilise mõtlemise ning õpilase suhtumise kohta matemaatikasse.

1. Õppetunni või muu õppetegevuse vältel antakse õpilasele tagasisidet aine ja ainevaldkonna teadmistest ja oskustest ning õpilase hoiakutest ja väärtustest.
2. Koostöös kaaslaste ja õpetajaga saab õpilane seatud eesmärkide ning õpitulemuste põhjal täiendada, julgustavat ja konstruktiivset tagasisidet oma tugevuste ning nõrkuste kohta.
3. Praktiliste tööde ja ülesannete puhul ei hinnata mitte ainult töö tulemust, vaid ka protsessi. *Kokkuvõtva hindamise korral* võrreldakse õpilase arengut õppekavas toodud oodatavate tulemustega, kasutades numbrilist hindamist. Õpilaste teadmisi ja oskusi

kontrollitakse kolmel tasemel: teadmine, rakendamine ning arutlemine. Õpilane saab hinde „hea“, kui ta on omandanud matemaatika ainekavas esitatud õpitulemused teadmise ja rakendamise tasemel, ning hinde „väga hea“, kui ta on omandanud õpitulemused arutlemise tasemel.

Оценивание:

Формы оценивания:

Устный ответ, проверочная работа, самостоятельная работа, контрольная работа, работа в группах, тест,

Критерии оценивания:

При оценивании знаний и умений используются оценки в 5-бальной системе в соответствии с правилами.

Оценкой „5“ (очень хорошо) оценивается устный ответ, письменная или практическая работа, практическая деятельность или её результат (в дальнейшем *учебный результат*), если он отвечает в полной мере требованиям учебной программы. Если при оценивании учебного результата используется подсчет пунктов, учебный результат оценивается оценкой „5“, если ученик получил 90-100% от максимально возможного числа пунктов.

Оценкой „4“ (хорошо) оценивается учебный результат, если он, в общем, соответствует требованиям учебной программы, хотя не является полным или содержит маленькие упущения. Если при оценивании учебного результата используется подсчет пунктов, учебный результат оценивается оценкой „4“, если ученик получил 70-89% от максимально возможного числа пунктов

Оценкой „3“ (удовлетворительно) оценивается учебный результат, если он, в общем, соответствует требованиям учебной программы, хотя содержит пробелы и ошибки. Если при оценивании учебного результата используется подсчет пунктов, учебный результат оценивается оценкой „3“, если ученик получил 45–69 % от максимально возможного числа пунктов.

Оценкой „2“ (неудовлетворительно) оценивается учебный результат, если он частично соответствует требованиям учебной программы, содержит пробелы и ошибки. Если при оценивании учебного результата используется подсчет пунктов, учебный результат оценивается оценкой „2“, если ученик получил 20-44 % от максимально возможного числа пунктов.

Оценкой „1“ (слабо) оценивается учебный результат, если он не соответствует требованиям учебной программы. Если при оценивании учебного результата

используется подсчет пунктов, учебный результат оценивается оценкой „1“, если ученик получил 0 - 19 % от максимально возможного числа пунктов.

Eesti keele hindamine

Hindamisel lähtutakse vastavatest põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest. Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste (esituste), kirjalike ja/või praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekavas taotletavatele õpitulemustele. Õpitulemusi hinnatakse sõnaliste hinnangute ja numbriliste hinnetega. Õpitulemuste kontrollimise vormid peavad olema mitmekesised ning vastavuses õpitulemustega. Õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid.

I kooliastmes hinnatakse põhiliselt õpilase kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust. Hinnates kasutatakse sõnalisi hinnanguid, mis toovad esile õpilase tugevused ja edusammud. Puudustele juhib õpetaja tähelepanu taktitundeliselt.

Õpilane õpib õpetaja juhendamisel ise oma tööle hinnangut andma. Õppetöö vältel toob ta koostöös õpetajaga esile:

- 1) oskused ja teadmised, mis ta on enda arvates hästi omandanud;
- 2) oskused või teadmised, mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema.

1. klassi hindamine

1. klassi õpilaste õpitulemuste hindamise eesmärk:

- motiveerida õpilast sihikindlamalt õppima;
- anda tagasisidet õpilaste õpiedukusest, olles aluseks õpetaja tegevusele õpilase arengu toetamisel.

1. klassi õpilase tööle antakse sõnaline ja/või kirjalik hinnang lähtuvalt tema arengust, kooliastme pädevustest ja õpioskuste kujunemisest, õpiprotsessis osalemisest ning õpitulemustest. Suulisi hinnanguid saavad õpilased pidevalt. Hinnangutele vastavad järgmised viiepallisüsteemi hinded:

- väga tubli – „5“;
- tubli – „4“;
- püüa rohkem – „3“;
- vajab palju harjutamist – „2“;
- nõrk – „1“.

Kirjalikke hinnanguid saavad õpilased mõnede tööde eest, milleks ülesanded töövihikust ja

kontrolltööd.

II kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitud. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta.

Töid, mis sisaldavad kõigi osaoskuste kontrolli, on soovitatav II kooliastmes teha mitte rohkem kui 4 õppeaastas.

Monoloog

· maht 80 sõna

· arvestatavad aspektid :

1. vastavus teemale

2. kõnemaht

3. teema lahtimõtestamise sügavus, faktide arv ja tõesus

4. sõnavara tundmine ja teksti grammatiline õigsus, lausemudelite mitmekesisus

5. kõne loogilisus ja sidusus

	“5”	“4”	“3”	“2”
1.	täielik	täielik	osalin	mittevastavus
2.	100%	100%	60-75%	vähem kui 60%
3.	piisav	piisav	ebapiisav	puudulik
	sisu tõene argumenteeritud faktides ebatäpsusi			väited väärad
	argumenteeritud mõni fakt puudub			kõne argumenteerimata
4.	1-2 viga	3-4 viga	5- 8 viga	rohkem kui 8 viga
	parandab ise parandab ise			
5.	kõne piisav	kõne piisavalt sidus	ebapiisav	puudulik

sidus mõned ebaolulised loogika vead

Dialoog

· maht 10 repliiki (2peale kokku)

· arvestatavad aspektid

1. vastavus situatsioonile, rollikindlus, adressaadiga arvestamine

2. kõnemaht, repliikide arv

3. oskus kõnet ülal hoida

4. kõne grammatiline õigsus, lausemudelite mitmekesisus

5. kõne ilmekus, ekspressiivsus

	“5”	“4”	“3”	“2”
1.	täielik	täielik	osaline	mittevastavus
2.	100%	100%	60-75%	vähem kui 60%
3.	piisav	piisav	ebapiisav	puudub
4.	1- 2 viga	2- 3 viga	4- 5 viga	rohkem kui 5
	parandab ise	mõne parandab	puudulik	puudulik
	kõnemudelid vastavad	kõnemudelid	programmile	ühekülgsed
5.	piisav	piisav	ebapiisav	puudulik

Kirjalikud tööd

Tööde hindamisel võetakse aluseks järgmine protsendiskaala:

90- 100% punktide arvust hinne “5”

70- 89% “4”

45- 69% “3”

20- 49% “2”

0- 19% “1”

Inglise keele hindamine

I kooliastmes hinnatakse põhiliselt õpilase kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust. Hinnates kasutatakse sõnalisi hinnanguid, mis toovad esile õpilase tugevused ja edusammud. Puudustele juhib õpetaja tähelepanu taktitundeliselt.

Õpilane õpib õpetaja juhendamisel ise oma tööle hinnangut andma. Õppetöö vältel toob ta koostöös õpetajaga esile:

- 1) oskused ja teadmised, mis ta on enda arvates hästi omandanud;
- 2) oskused või teadmised, mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema.

Õpilane saab hindeid:

Tähestiku eest, õige hääldus

Piltide nimetamise ja ristsõnade lahendamise eest

Klassi- ja koduste tööde eest

Iga õppeühiku lõpus tehtavate testide e. kontrolltööde eest

II kooliaste(5. klass)

Veerandihinne pannakse välja õppeveerandi lõpul antud õppeveerandi jooksul saadud arvestuslike hinnete alusel. Kokkuvõttev hinne pannakse välja vähemalt kolme arvestusliku hinde põhjal.

Arvestuslike hinnete saamiseks võetakse kokku erinevate osaoskuste protsessihinded:

suuliste vastuste(teksti lugemine, tõlkimine, ümberjutustamine, gruppitöö, rääkimine)

kirjalike(grammaratika, kodune ülesanne, sõnavara omandamine)

praktiliste tööde(kontrolltööd, testid)

Aastahinne pannakse välja antud õppeaasta jooksul saadud veerandihinnete alusel enne õppeperioodi lõppu.

Loodusõpetuse hindamine

I kooliaste

Hindamise eesmärk on eelkõige toetada õpilase arengut ja õpimotivatsiooni. Hindamisel lähtutakse vastavatest põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest. Hinnatakse teadmiste ja oskuste vastavust ainekavas taotletavatele õpitulemustele: teadmist ja arusaamist (äratundmine, nimetamine, näidete toomine, iseloomustamine, sõnastamine ja kirjeldamine), rakendamise ja analüüsi oskusi (katsete tegemine, omaduste

kindlakstegemine, mõõtmine, eristamine, rühmitamine, seostamine, järelduste tegemine, valimine, otsuste tegemine, koostamine, vormistamine ning esitlemine). Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste, kirjalike ja/või praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase individuaalseid iseärasusi ja mõtlemistasandite arengut. Õpitulemusi hinnatakse sõnaliste hinnangute ja/või numbriliste hinnetega. Kirjalikke ülesandeid hinnates arvestatakse eelkõige töö sisu, kuid parandatakse ka õigekirjavead, mida hindamisel ei arvestata. Käitumisele (nagu huvi tundmine, tähtsuse mõistmine, väärtustamine, vajaduste arvestamine, käitumine looduses ja reeglite järgimine) antakse hinnanguid. Õpitulemuste kontrollimise vormid peavad olema mitmekesised ja vastavuses õpitulemustega. Õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid.

II kooliaste

Hindamise eesmärk on eelkõige toetada õpilase arengut ja õpimotivatsiooni. Hindamisel lähtutakse vastavatest põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest. Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste (esituste), kirjalike ja/või praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekavas taotletud õpitulemustele. Uurimisoskusi hinnates pööratakse tähelepanu probleemide tuvastamisele, küsimuste ja hüpoteeside sõnastamisele, katse kavandamisele, andmete kogumisele ja esitamisele, andmete analüüsimisele ja tõlgendamisele, järelduste tegemisele ning selgituste pakkumisele. Samuti hinnatakse taustinfo kogumise, küsimuste sõnastamise, töövahendite käsitlemise, katse tegemise, mõõtmise, andmekogumise, täpsuse tagamise, ohutusnõuete järgimise, tabelite ja diagrammide analüüsi, järelduste tegemise ning tulemuste esitamise oskust. Hinnatakse oskust sõnastada probleeme ning aktiivset osalust aruteludes, oma arvamuse väljendamist ning põhjendamist. Õpitulemusi hinnatakse sõnaliste hinnangute ja numbriliste hinnetega. Kirjalikke ülesandeid hinnates arvestatakse eelkõige töö sisu, kuid parandatakse ka õigekirjavead, mida hindamisel ei arvestata. Õpitulemuste kontrollimise vormid peavad olema mitmekesised ja vastavuses õpitulemustega. Õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid.

Inimeseõpetuse hindamine

Hindamisel lähtutakse vastavatest põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest. Hindamine inimeseõpetuses tähendab konkreetsete õpitulemuste saavutatuse ja õppija arengu toetamist, kusjuures põhirõhk on õpilase arengu toetamisel. Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste (esituste), kirjalike ja/või praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust taotletavatele õpitulemustele. Kirjalikke ülesandeid hinnates arvestatakse eelkõige töö sisu, kuid parandatakse ka õigekirjavead, mida hindamisel ei arvestata. Õpitulemuste hindamisel kasutatakse sõnalisi hinnanguid ja numbrilisi hindeid. Õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse ning milliseid hindamisvahendeid kasutatakse ja millised on hindamise kriteeriumid.

Hindamise põhiülesanne on toetada õpilase arengut, et kujuneks positiivne minapilt ja adekvaatne enesehinnang, kusjuures oluline on õpilase enda roll hindamisel, pakkudes võimalusi enesehindamiseks.

Inimeseõpetuses hinnatakse õpilaste teadmisi ja oskusi, kuid ei hinnata hoiakuid ega väärtusi. Hoiakute ja väärtuste kohta antakse õpilasele tagasisidet.

Aineteadmiste ja -oskuste ning hoiakute hindamine võib kanda nii kujundava kui ka kokkuvõtva hindamise ülesandeid, kusjuures põhirõhk on kujundaval hindamisel. Õpitulemuste hindamise vormid on mitmekesised, sisaldades suulisi, kirjalikke ja praktilisi ülesandeid.

Suuliste ja kirjalike ülesannete puhul õpilane:

- 1) selgitab ning kirjeldab mõistete sisu ja omavahelisi seoseid;
- 2) selgitab oma arvamusi, hinnanguid, seisukohti ja suhtumisi, seostades neid omandatud teadmistega;
- 3) eristab, rühmitab, võrdleb ja analüüsib olukordi, seisundeid, tegevusi ning tunnuseid lähtuvalt õpitulemustest;
- 4) demonstreerib faktide, mõistete ning seaduspärasuste tundmist lähtuvalt õpiülesannete sisust.

Praktiliste ülesannete puhul õpilane:

- 1) rakendab teoreetilisi teadmisi praktiliselt õpituatsioonis;
- 2) demonstreerib õpitulemustes määratud oskusi õpituatsioonis;
- 3) kirjeldab õpitulemustes määratud teadmiste ja oskuste rakendamist igapäevaelus.

Ajaloo hindamine

Õpitulemuste kontrollimise ja hindamise vormid peaksid olema mitmekesised, sisaldama suulist ja kirjalikku küsitlust, tööd kaartide, allikmaterjali ja piltidega, loovtööd ning jutustuse kirjutamist. Ajalooallikatega töötades analüüsitakse lisaks allika sisule allika usaldusväärsust info edasikandmisel. Üksikfaktide tundmisele tuleb eelistada olulisemate ajaloosündmuste ja nähtuste analüüsi nõudvaid ülesandeid. Lühijutu ning kirjelduse puhul hinnatakse ülesehituse loogikat ja terviklikkust, mõistete ning märksõnade sobivust konteksti, stiili ja õigekirja.

Kuna 5. klassis ei taotleta süstemaatiliste teadmiste ega oskuste kujundamist, peab sama põhimõtet järgima ka hinnates. Kontrollitöödega ei kontrollita enam kui üht õpitut teemat korraga.

Kunsti hindamine

Õpitulemuste kontrollimise ja hindamise vormid peaksid olema mitmekesised, sisaldama suulist ja kirjalikku küsitlust, tööd kaartide, allikmaterjali ja piltidega, loovtööd ning

jutustuse kirjutamist. Ajalooallikatega töötades analüüsitakse lisaks allika sisule allika usaldusväärsust info edasikandmisel. Üksikfaktide tundmisele tuleb eelistada olulisemate ajaloosündmuste ja nähtuste analüüsi nõudvaid ülesandeid. Lühijutu ning kirjelduse puhul hinnatakse ülesehituse loogikat ja terviklikkust, mõistete ning märksõnade sobivust konteksti, stiili ja õige kirja.

Kuna 5. klassis ei taotleta süstemaatiliste teadmiste ega oskuste kujundamist, peab sama põhimõtet järgima ka hinnates. Kontrolltöödega ei kontrollita enam kui üht õpitud teemat korraga.

Tööõpetuse hindamine

Hindamisel lähtutakse vastavatest põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest.

Õpitulemuste omandamise hindamisel on oluline nii õpetaja sõnaline hinnang, hinne kui ka õpilase enda hinnang oma tööle. Õppeülesande lahendamisel hinnatakse:

1. Tööõpetuses on oluline õpetaja hinnang tehtud tööle.
2. Õpetajapoolne suunamine aitab õpilast ise oma tegevusele ning töö tulemusele hinnangut anda.
3. Hinnates arvestatakse õpilase loovust ülesannet lahendades, töö kulgu ja saavutatud õpitulemusi.
4. Lisaks võetakse hindamisel arvesse õpilase arengut, püüdlikkust, töökultuuri ja abivalmidust teiste õpilaste vastu.
 - 1) kavandamist ja planeerimist (originaalsust, iseseisvust, oskust põhjendada tehtud otsuseid/valikuid);
 - 2) valmistamist (materjalide ja töövahendite kasutamise oskust, omandatud teadmiste rakendamist praktikas, tööohutusnõuete ja hügieenireeglite järgimist, iseseisvust, koostööoskust);
 - 3) töö tulemust (kavandatu õnnestumist, viimistlust ja kvaliteeti, töö õigeaegset valmimist, esitlemise oskust);
 - 4) õpilase arengut, püüdlikkust ning kodukorra täitmist.

3. Hindamine matemaatikas põhikoolis ja gümnaasiumis

Matemaatika õpitulemusi hinnates võetakse aluseks tunnetusprotsessid ja nende hierarhiline ülesehitus.

1. *Faktide, protseduuride ja mõistete teadmine*: meenutamine, äratundmine, info leidmine, arvutamine, mõõtmine, klassifitseerimine/järjestamine;
2. *Teadmiste rakendamine*: meetodite valimine, matemaatilise info eri viisidel esitamine, modelleerimine, rutiinsete ülesannete lahendamine;
3. *Arutlemine*: põhjendamine, analüüs, süntees, üldistamine, tulemuste hindamine, mitterutiinsete ülesannete lahendamine.

Hindamise vormidena kasutatakse *kujundavat* ja *kokkuvõtvat* hindamist.

Kujundav hindamine annab infot ülesannete üldise lahendamisoskuse ja matemaatilise mõtlemise ning õpilase suhtumise kohta matemaatikasse.

1. Õppetunni või muu õppetegevuse vältel antakse õpilasele tagasisidet aine ja ainevaldkonna teadmistest ja oskustest ning õpilase hoiakutest ja väärtustest.
2. Koostöös kaaslaste ning õpetajaga saab õpilane seatud eesmärkide ja õpitulemuste põhjal täiendavat, julgustavat ning konstruktiivset tagasisidet oma tugevuste ja nõrkuste kohta.
3. Praktiliste tööde ja ülesannete puhul ei hinnata mitte ainult töö tulemust, vaid ka protsessi.

Kokkuvõtva hindamise korral võrreldakse õpilase arengut õppekavas toodud oodatavate tulemustega, kasutades numbrilist hindamist. Õpilaste teadmisi ja oskusi kontrollitakse kolmel tasemel: teadmine, rakendamine ja arutlemine. Õpilane saab hinde „hea”, kui ta on omandanud matemaatika ainekavas esitatud õpitulemused teadmise ja rakendamise tasemel, ning hinde „väga hea”, kui ta on omandanud õpitulemused arutlemise tasemel.

4. Hindamine loodusainetes

4.1. Hindamine füüsikas

Hindamise eesmärk on toetada eelkõige õpilase arengut ja õpimotivatsiooni.

Kujundavalt hinnatakse õppe kestel toimuvat, selles keskendutakse eeskätt õpilase arengu võrdlemisele tema varasemate saavutustega, liikudes kokkuvõtva hindamise suunas; analüüsitakse õpilase teadmisi, oskusi, hoiakuid, väärtushinnanguid ja käitumist; antakse tagasisidet õpilase senistest tulemustest ning vajakajäämistest; motiveeritakse ja suunatakse õpilast edasisele õppimisele ning kavandatakse edasise õppimise eesmärgid ja teed. Tagasiside kirjeldab õigeaegselt ja võimalikult täpselt õpilase tugevaid külgi ja vajakajäämisi ning sisaldab ettepanekuid edaspidisteks tegevusteks, mis toetavad õpilase arengut. Kujundavas hindamises on tähtis koht õpilase enesehinnangul. Õpilastele tuleb anda võimalus osaleda hindamise protsessis. See õpetab nii töid analüüsima kui väärtustama erinevaid lahendusi. Oluline on õpilase eneseanalüüsi toetada – uurida, mida õpilane tundis ja õppis, mida ta soovib järgmisel korral teha teisiti – eesmärgiga ergutada õpilase sisemist motivatsiooni. Kujundava hindamise soodustamiseks peaks õpilane teadma, kuhu ta peab välja jõudma, millised oskused omandama. Vajalikud on näiteks mõõtühikute teisendamise oskus, graafikute lugemise ja konstrueerimise oskus. Oluliste oskuste arendamiseks võiks olla õpilase arengukava, kus on fikseeritud lõppolukord ehk see, kuhu peab välja jõudma, algolukord ja vaheastmete diagnoosimise tulemused.

Kokkuvõtva hindamise korral võrreldakse õpilase õpitulemusi tema õppe aluseks olevas kooli ainekavas toodud oodatavate tulemustega. Õpitulemusi hinnatakse sõnaliste hinnangute ja numbriliste hinnetega. Õpitulemuste kontrollimise vormid peavad olema mitmekesised ning õpitulemustega vastavuses.

Uurimuslikke töid hinnates arvestatakse uurimisküsimuse ja hüpoteesi sõnastamise korrektsust, mudeli ning katse vastavust uurimisküsimusele ja hüpoteesile, katse tegemise korrektsust, mõõtmise täpsust, juhendi ja ohutusnõuete järgimist, tulemuste vormistamise õigsust ja korrektsust, hüpoteesi hindamist ning tulemuste tõlgendamist teoreetiliste teadmiste taustal. Uurimuslikke töid hinnatakse küll kujundavalt, kuid aeg-ajalt on soovitatav teha kontrolltöid, milles on kas uurimusliku õppe elemendid või terviklik uurimus. **Käitumisele** (nagu huvi tundmine, tähtsuse mõistmine, väärtustamine, vajadustearvestamine ning käitumine laboratooriumis ja looduses) antaks hinnanguid.

4.2. Hindamine keemias

Põhikool

Hindamisel lähtutakse vastavatest põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest. Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste (esituste), kirjalike ja/või praktiliste tööde

ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekavas taotletud õpitulemustele. Õpitulemusi hinnatakse sõnaliste hinnangute ja numbriliste hinnetega. Kirjalikke ülesandeid hinnates arvestatakse eelkõige töö sisu, kuid parandatakse ka õigekirjavead, mida hindamisel ei arvestata. Õpitulemuste kontrollimise vormid peavad olema mitmekesised ning vastavuses õpitulemustega. Õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid.

Põhikooli keemias jagunevad õpitulemused kahte valdkonda:

- 1) mõtlemistasandite arendamine keemia kontekstis;
- 2) uurimuslikud ja otsuste langetamise oskused.

Nende osatähtsus hinde moodustumisel on ligikaudu 80% ja 20%. Madalamat ja kõrgemat järku mõtlemistasandite osatähtsus õpitulemuste hindamisel põhikoolis on ligikaudu 50% ja 50%. Uurimisoskusi arendatakse ja hinnatakse uurimuslikku käsitlust nõudvate praktiliste tööde ning ka terviklike uurimistöodega. Peamised uurimisoskused, mida põhikoolis arendatakse, on probleemi katse hoolikas ja eesmärgipärane tegemine, ohutusnõuete järgimine, katsetulemuste analüüs, järelduste tegemine ning tulemuste esitamine.

Gümnaasium

Hindamisel lähtutakse vastavatest gümnaasiumi riikliku õppekava üldosa sätetest. Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste (esituste), kirjalike ja praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekavas taotletud õpitulemustele. Õpitulemusi hinnatakse sõnaliste hinnangute ja numbriliste hinnetega. Kirjalikke ülesandeid hinnates arvestatakse eelkõige töö sisu, kuid parandatakse ka õigekirjavead, mida hindamisel ei arvestata. Õpitulemuste kontrollimise vormid on mitmekesised ning vastavuses õpitulemustega. Õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid. Gümnaasiumi keemias jagunevad õpitulemused kahte valdkonda:

- 1) mõtlemistasandite arendamine keemia kontekstis ning
- 2) uurimuslikud ja otsuste langetamise oskused.

Nende suhe hinde moodustumisel on ligikaudu 80% ja 20%. Madalamat ning kõrgemat järku mõtlemistasandite arengu vahekord õpitulemuste hindamisel on ligikaudu 40% ja 60%. Probleemide lahendamisel hinnatavad üldised etapid on probleemi kindlaksmääramine ja selle sisu avamine, lahendusstrateegia leidmine ja rakendamine ning tulemuste hindamine.

4.3. Hindamine bioloogias

Põhikool

Hindamisel lähtutakse vastavatest põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest. Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste (esituste), kirjalike ja/või praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekavaga taotletavatele õpitulemustele. Õpitulemusi hinnatakse sõnaliste hinnangute ja numbriliste hinnetega. Kirjalikke ülesandeid hinnates arvestatakse eelkõige töö sisu, kuid parandatakse ka õigekirjavead, mida hindamisel ei arvestata. Õpitulemuste kontrollimise vormid peavad olema mitmekesised ning vastavuses õpitulemustega. Õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid.

Bioloogia õpitulemusi hinnates on oluline hinnata nii erinevate mõtlemistasandite arendamist bioloogia kontekstis kui ka uurimuslike ja otsuste tegemise oskuste arendamist. Nende suhe hinde moodustumisel võiks kujuneda vastavalt 80% ja 20%. Mõtlemistasandite arendamisel peaks 50% hindest moodustama madalamat järku ning 50% kõrgemat järku mõtlemistasandite oskuste rakendamist eeldavad ülesanded. Uurimuslike oskusi võib hinnata nii terviklike uurimuslike tööde käigus kui ka üksikuid oskusi eraldi arendades. Põhikoolis arendatavad peamised uurimuslikud oskused on probleemi sõnastamise, taustinfo kogumise, uurimisküsimuste sõnastamise, töövahendite käsitlemise, katse hoolika ja organiseeritud tegemise, mõõtmise, andmekogumise, täpsuse tagamise, ohutusnõuete järgimise, tabelite ja diagrammide koostamise ning analüüsi, järelduste tegemise ning tulemuste esitamise oskused.

Gümnaasium

Hindamisel lähtutakse vastavatest gümnaasiumi riikliku õppekava üldosa sätetest. Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste (esituste), kirjalike ja praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekavas taotletud õpitulemustele. Õpitulemusi hinnatakse sõnaliste hinnangute ja numbriliste hinnetega. Kirjalikke ülesandeid hinnates arvestatakse eelkõige töö sisu, kuid parandatakse ka õigekirjavead, mida hindamisel ei arvestata. Õpitulemuste kontrollimise vormid on mitmekesised ning vastavuses õpitulemustega. Õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid.

Gümnaasiumi bioloogias jagunevad õpitulemused kahte valdkonda: 1) mõtlemistasanditearendamine bioloogia kontekstis ning 2)

uurimuslikud ja otsuste langetamise oskused. Nende suhe hinde moodustumisel on eeldatavalt 70% ja 30%. Madalamat ja kõrgemat järku mõtlemistasandite arengu vahekord õpitulemuste hindamisel on ligikaudu 40% ja 60%. Probleemide lahendamisel hinnatavad üldised etapid on 1) probleemi kindlaksmääramine, 2) probleemi sisu avamine, 3) lahendusstrateegia leidmine, 4) strateegia rakendamine ning 5) tulemuste hindamine. Mitme samaväärse lahendiga probleemide (nt dilemmaprobleemide) puhul lisandub neile otsuse tegemine. Dilemmaprobleemide lahendust hinnates arvestatakse, mil määral on suudetud otsuse langetamisel arvestada eri osaliste argumente.

4.4. Hindamine geograafias

Hindamisel lähtutakse vastavatest põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest. Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste (esituste), kirjalike ja/või praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekavaga taotletavatele õpitulemustele. Õpitulemusi hinnatakse sõnaliste hinnangute ja numbriliste hinnetega. Kirjalikke ülesandeid hinnates arvestatakse eelkõige töö sisu, kuid parandatakse ka õigekirjavead, mida hindamisel ei arvestata. Õpitulemuste kontrollimise vormid peavad olema mitmekesised ning vastavuses õpitulemustega. Õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid.

Geograafia õpitulemusi hinnates on oluline hinnata nii erinevate mõtlemistasandite arendamist geograafia kontekstis kui ka uurimuslike ja otsuste tegemise oskuste arendamist. Nende suhe hinde moodustumisel võiks kujuneda vastavalt 80% ja 20%. Mõtlemistasandite arendamisel peaks 50% hindest moodustama madalamat järku ning 50% kõrgemat järku mõtlemistasandite oskuste rakendamist eeldavad ülesanded. Uurimuslike oskusi võib hinnata nii terviklike uurimuslike tööde käigus kui ka üksikuid oskusi eraldi arendades. Põhikoolis arendatavad peamised uurimuslikud oskused on probleemi sõnastamise, taustinfo kogumise, uurimisküsimuste sõnastamise, mõõtmise, andmekogumise, täpsuse tagamise, ohutusnõuete järgimise, tabelite ja diagrammide koostamise ning analüüsi, järelduste tegemise ning tulemuste esitamise oskused.

5. Emakeele hindamine

Система оценивания результатов обучения русскому языку в 6 – 9 классах.

Общие положения:

1. Оценивание по русскому языку осуществляет учитель, который в начале учебного года знакомит учащихся с основными положениями и порядком оценивания по предмету.

2. Родители вправе получить информацию о порядке оценивания от учителя.

3. Оценивание результатов по родному языку включает в себя оценки за чтение, письмо, говорение, слушание.

4. При оценивании учитывается:

*сложность материала;

*самостоятельность в освоении материала, активность на уроке;

*усвоение и осознание учебного материала;

*умение правильно пользоваться знаниями и навыками, полученными на уроке;

*умение правильно высказывать свои мысли в устной и письменной форме;

*наличие и характер ошибок;

*особенности индивидуального развития учащихся.

5. Знания, умения и навыки оцениваются по результатам устного

опроса и письменных работ.

Оценивание итогов обучения делится на:

*текущее оценивание в течение учебного процесса;

*контрольные работы по изученной теме;

*итоговое оценивание.

5.1. Текущее (формирующее) оценивание – это оценивание единичных результатов учебы.

Текущие оценки могут быть поставлены:

*за ответы у доски по текущему материалу;

***за выполнение упражнений в школе и дома;**

*за индивидуальную и групповую работу по теме;

*за самостоятельную, практическую, творческую работу;

*за выполнение работ в тетради;

*за чтение наизусть;

5.2. Контрольные работы представляют собой оценивание знаний, умений по какой-либо части или теме учебного материала и показывает результат обучения.

Оценки могут быть поставлены за следующие виды работ:

*за диктанты и грамматические задания;

*словарные диктанты;

*за сочинение или эссе;

*за развёрнутый вывод;

* за разного рода таблицы, составленные самостоятельно или в группе;

*за устное представление групповых и индивидуальных работ («спикерство»);

*за тестовую работу;

*за художественный и грамматический анализ текста;

*за устный ответ;

*чтение наизусть.

Контрольное оценивание планируется в пределах учебной четверти и проводится в сроки, определенные учителем в рабочем плане и утвержденные администрацией гимназии.

При оценке знаний и умений используется «пятибалльная» система оценок.

5.3 Итоговыми оценками являются четвертные отметки. Четвертные отметки выставляются на основании не менее трех текущих оценок.

НОРМЫ ОЦЕНИВАНИЯ УЧАЩИХСЯ 6-9 КЛАССОВ.

ОЦЕНКА ЗА письменные работы.

Формами проверки правописных умений могут быть:

- **Списывание текста;**
- **Словарные и текстовые диктанты;**
- **Грамматические тестовые задания;**
- **Эссе и сочинения.**

1. Оценка знаний, умений и навыков при списывании текста.

Оценки	6класс	7 класс	8класс	9класс
«5»	Нет ошибок, допускаются одно исправление, одна описка	Нет ошибок, допускаются одно исправление, одна описка	Допускается одна грубая ошибка или две негрубых ошибки	Допускается четыре негрубых ошибки различного характера
«4»	Допускается две негрубых ошибки	Три ошибки	Пять разнотипных негрубых ошибок	Пять-восемь разнотипных негрубых ошибок
«3»	Допускается три ошибки	Допускается до четырёх негрубых ошибок	Допускается до восьми разнотипных ошибок	Девять-шестнадцать разнотипных негрубых ошибок
«2»	Пять и более ошибок	Допускается до восьми разнотипных ошибок	Более восьми ошибок	Более шестнадцати ошибок
«1»	Больше, чем принято для выставления оценки «2»	Больше, чем принято для выставления оценки «2»	Больше, чем Принято для выставления «2»	Больше, чем принято для выставления «2»

Оценка за словарный диктант:

- **Отметка «5» ставится за безошибочно выполненную работу;**
- **Отметка «4» ставится, если допущена 1 ошибка, 2 исправления;**

- **Отметка «3» ставится, если допущены две ошибки, 1 исправление;**
- **Отметка «2» ставится, если допущены 3-4 ошибки без исправлений;**
- **Отметка «1» ставится, если допущены 6 и более ошибок.**

Оценка за текстовые диктанты.

- **Отметка «5» ставится за диктант, в котором 1-2 орфографическая, или 2 негрубых ошибки и одна пунктуационная ошибка;**
- **Отметка «4» ставится за диктант, в котором допущены 3 орфографические и 3 пунктуационные ошибки;**
- **Отметка «3» ставится, если допущены 4-6 орфографические ошибки и 4-7 пунктуационные ошибки;**
- **Отметка «2» ставится за диктант в котором 7 орфографические и 8 пунктуационные ошибок;**
- **Отметка «1» ставится, если в диктанте ошибок более чем на отметку «2».**

Ошибками в диктанте следует считать:

- **Нарушение правил орфографии при написании слов, изученных ко времени написания диктанта;**
- **Пропуск и искажение букв в словах, замена слов;**
- **Отсутствие знаков препинания в пределах изученного по программе;**
- **Неправильное написание слов, не проверяемых правилом.**

За ошибку в диктанте не следует считать:

- **Ошибки из тех разделов орфографии и пунктуации, которые не изучались;**
- **Единичный пропуск точки в конце предложения, если первое слово следующего предложения написано с заглавной буквы;**
- **Единичный случай замены одного слова другим без искажения смысла;**
- **Повторение одной и той же буквы в слове;**
- **Недописанное слово;**
- **Дважды написанное слово.**
- **За одну ошибку следует считать 2 пункт-е ошибки, повторение ошибок.**

Оценка за грамматические тестовые задания.

Отметка «5» ставится, если ученик выполнил все задания, обнаружил осознанное усвоение материала, допускается 1-2 ошибки (90-100%)

Отметка «4» ставится, если ученик выполнил 70-89% задания и обнаружил осознанное усвоение материала.

Отметка «3» ставится, если ученик выполнил 45-69% задания и обнаружил определенное знания материала.

Отметка «2» ставится, если ученик выполнил менее 44% задания и обнаружил на понимание важных сторон изученного материала.

Отметка «1» ставится, если ученик не выполнил ни одного задания.

ГОВОРЕНИЕ И СЛУШАНИЕ

1. Оценка за выполнение устных заданий по грамматике.

Оценка языковых знаний учащихся предполагает учет полноты и правильности ответа, степень понимания лингвистических фактов и явлений, корректность речевого оформления высказывания.

Отметка «5» ставится, если ученик:

- **Полно излагает изученный грамматический материал, дает правильное определение языковых понятий (знает определения и правила);**

- **Обосновывает свои суждения, приводит необходимые примеры и разъясняет их (обнаруживает понимание материала);**

- **Излагает материал последовательно;**

- **Соблюдает в ответе нормы литературного языка.**

Отметка «4» ставится, если ученик дает ответ, удовлетворяющий требованиям к ответу на отметку «5», но допускает единичные погрешности в последовательности и языковом оформлении своего сообщения.

Отметка «3» ставится, если ученик обнаруживает знания и понимание основных положений данной темы, но:

- **Излагает материал неполно и допускает неточности в определении понятий или формулировки правил;**

- **Не умеет обосновывать свои суждения и затрудняется привести примеры;**

- **Излагает материал недостаточно последовательно и допускает ошибки в языковом оформлении изложения.**

Отметка «2» ставится, если ученик обнаруживает незнание большей части соответствующего раздела изученного материала, не знает определений, правил, беспорядочно излагает материал.

Отметка «1» ставится, если ученик обнаруживает полное незнание или непонимание материала.

Положительная текущая отметка (5 – 4 - 3) может ставится и за сумму ответов ученика, данных им в течение одного или ряда уроков.

ОЦЕНКА ЗА МОНОЛОГИЧЕСКУЮ И ДИАЛОГИЧЕСКУЮ РЕЧЬ.

Отметка «5» ставится, если ученик:

- **Убедительно, корректно выражает свое мнение, согласие/несогласие с мнением собеседника;**
- **Воспроизводит услышанное, прочитанное в соответствии с поставленной целью;**
- **Продуцирует собственное высказывание грамотно, выразительно оформляет его в связи с поставленной коммуникативной задачей, адекватно используя языковые средства.**

Отметка «4» ставится, если ученик:

- **Аргументирует свое мнение, но недостаточно убедительно;**
- **Воспроизводит прочитанное, услышанное, не в полной мере, учитывая поставленную цель;**
- **Продуцирует свое высказывание, но допускает некоторые ошибки.**

Отметка «3» ставится, если ученик:

- **Поверхностно аргументирует свое мнение;**
- **Воспринимает прочитанное , услышанное и воспроизводит его, частично учитывая поставленную цель;**
- **Продуцирует свое высказывание, но не совсем логично и мало убедительно;**
- **Допускает ряд речевых ошибок.**

Отметка «2» ставится, если ученик:

- **Фактически не аргументирует свое мнение;**
- **Воспринимает прочитанное и услышанное, воспроизводит лишь несущественное, не учитывая поставленную цель;**
- **Продуцирует свое высказывание неубедительно, нелогично, допускает грубые речевые ошибки.**

Отметка «1» ставится, если ученик:

- **не аргументирует свое мнение;**
- **не воспринимает прочитанное, услышанное;**

· **не умеет строить свое высказывание.**

Оценка эссе и сочинений.

Для изложения рекомендуется использовать тексты следующего объема:

6-7 класс – 100 слов;

8-9 класс – 200 слов;

Содержание эссе и сочинений оценивается по следующим критериям.

- **Соответствие работы теме и основной мысли;**
- **Последовательность изложения, наличие связи между частями;**
- **Точность словоупотребления;**
- **Правильность фактического материала;**
- **Грамотность правописания.**

Отметка «5» ставится за правильное и последовательное воспроизведение текста, если отсутствуют недочеты в употреблении слов, в построении предложений и словосочетаний, допускается одна – две негрубых ошибок.

Отметка «4» ставится, если в работе правильно, достаточно полно передается авторский текст, но незначительно нарушается последовательность изложения мыслей, имеются 1-2 неточности единичные речевые погрешности, 3-4 ошибки в правописании, 1-2 исправления.

Отметка «3» ставится, если в работе имеются некоторые отступления от авторского текста, допущены отдельные нарушения в последовательности изложения мыслей, структуре 3-4 предложений, словарь беден. Допущены 5-8 ошибок, имеются единичные речевые погрешности.

Отметка «2» ставится, если в работе имеются значительные отступления от текста, такие как пропуск важных эпизодов, главной части, основной мысли и другое; нарушена последовательность изложения мыслей, отсутствует связь между частями, отдельными предложениями, крайне однообразен словарь, допущено более 8 ошибок.

Отметка «1» ставится, если учащийся совсем не придерживается текста. Допущено большое количество ошибок.

6. Hindamine kunstiainetes

Hindamisel lähtutakse vastavatest põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest. Hindamise eesmärk on anda õpilasele motiveerivat tagasisidet. Hindamisel on oluline tunnustada lahenduste erinevusi ja väärtustada õpilaste isikupära. Õpilane peab teadma, mida hinnatakse ning mis on hindamise kriteeriumid. Kirjalikke ülesandeid hinnates

arvestatakse eelkõige töö sisu, kuid parandatakse ka õigekirjavead, mida hindamisel ei arvestata.

Õpitulemusi hinnates lähtutakse gümnaasiumi riikliku õppekava üldosas ja teiste hindamist reguleerivates õigusaktides esitatud hindamise käsitlesest. Hindamise eesmärk on anda õpilasele motiveerivat tagasisidet, arendada eneseanalüüsi oskust ning toetada tema visuaalse väljendusviisi leidmist ja arendamist. Hindamisobjekt on nii tööprotsess kui ka lõpptulemus (loovtööde arendamise eksperimendid ja valminud teos, visuaalne väljendusoskus ja aruteludes osalemine, kunstiteose analüüs ja uurimistööd jne). Õpilane võib aktiivselt osaleda hindamises nii oma arengu teadliku jälgimise (nt õpimapp, portfoolio) kui ka oma valikute ja arvamuste põhjendamise kaudu. Õpilane peab alati teadma, mida hinnatakse ning mis on hindamise lähtekohad ja kriteeriumid. Ülesannete laadi valides ja hindamisaspekte kindlaks määrates tuleb väärtustada oskust leida asjakohast infot, seda tõlgendada ja järeldusi teha. Kirjalike ülesannete hindamisel arvestatakse eelkõige töö sisu, kuid parandatakse ka õigekirjavead, mida hindamisel ei arvestata.

7. Hindamine tehnoloogiaõpetuses

Õpilast hinnates on oluline nii õpetaja sõnaline hinnang, numbriline hinne kui ka õpilase enesehinnang. Õpiülesande täitmisel hinnatakse:

- 1) planeerimist ja disaini (originaalsust, iseseisvust, idee või kavandi rakendamise võimalust, materjali ja töövahendite valiku otstarbekust, toote valmistamise viisi, tööjoonise tehnilist korrektsust jms);
- 2) valikute (idee, töötlusviisi, materjali jms) tegemise ja põhjendamise ning seoste kirjeldamise oskust;
- 3) valmistamise kulgu (koostööoskust, iseseisvust tööd tehes, materjalide ja töövahendite ning kirjalike ja infotehnoloogiliste vahendite kasutamise oskust, teoreetilisi teadmisi ja nende rakendamise oskust, tööohutuse järgimist jms);
- 4) õpilase arengut (edasipüüdlikkust, vaimset ja füüsilist arengut);
- 5) töö tulemust (idee teostust, toote viimistlust, esteetilist väärtust, töö õigeaegset valmimist, toote kvaliteeti jm), sh üksikute ülesannete sooritamist ja toote esitlemise oskust.

Õpilast hinnates võetakse arvesse kultuurse käitumise reegleid ja õpilase hoiakuid (püüdlikkust,

suhtumist õppetöösse, abivalmidust teiste õpilaste suhtes, õpperuumide kodukorra täitmist, töökust, järjekindlust, tähelepanelikkust jm). Õpilaste teadmisi, tehnilist nutikust ja loovust hinnatakse ka probleemülesannete, võistlusmängude, projektitööde jms põhjal.

8. ja 9. klassis võib õpilaste hindamisel lähtuda lisaks eelnimetatule järgmisest:

- 1) teadmiste ja oskuste kokkuvõtvaks hindamiseks põhikooli lõpul on soovitatav õpilastel teha lõputöö;
- 2) hindamisel võetakse arvesse osalemist aineolümpiaadidel, -konkurssidel, -üritustel ja võistlustel.

8. Hindamine kehalises kasvatuses

ÜLDSÄTTED

1. Kehalises kasvatuses kuuluvad hindamisele **kõik õpilased**.

Madala kehalise võimekusega, ajutise või püsiva tervisehäirega õpilasele võib

õpetaja koostada individuaalse õppekava.

Individuaalse õppekava järgi hinnatavad õpilased osalevad kehalise kasvatuses tunnis üldistel alustel. Õpetaja arvestab nende hindamisel individuaalses õppekavas sätestatud erisusi.

2. Kehalises kasvatuses hinnatakse kõiki õpilasi numbriliselt viiepallisüsteemis (HM määrus §6).

HINDAMISPÕHIMÕTTED

1. Kehalise kasvatuses aastahinne II ja III kooliastmes moodustub neljast veerandi hindest.
2. Gümnaasiumiastmes moodustub kooliastmehinne kuuest kursusehindest.
3. Veerandi- või kursusehinne pannakse välja õpilasele, kes on osalenud

vähemalt **50% tundidest II – III kooliastmes ja 75% tundidest**

gümnaasiumiastmes ning sooritanud vähemalt **75%** hindelistest harjutustest.

4. Hindamine kavandatakse õppeveerandi või poolaasta ulatuses.

Hindamise objektid valib õpetaja. Nõutavad õpitulemused, nende

omandamise ja kontrollimise aja, vormi ja hindamisepõhimõtted teeb õpetaja

õpilastele teatavaks enne veerandi või poolaasta algust. **Hinnatavate**

ülesannete täitmine on kõigile õpilastele kohustuslik.

5. Kehalise kasvatuse veerandihinne pannakse välja **vähemalt kolme** hinde põhjal.

5. Kui õpilane on puudunud koolist haiguse tõttu märgitakse e kooli

“ **h** “. Kui õpilane peale paranemist sooritab hindetunni järgi märgitakse e kooli **h/ hinne**.

6. Koolist puudunud õpilane täidab hinnatava ülesande õpetajaga kokkulepitud ajal 10 päeva jooksul. **Kui õpilane jätab selle ülesande mõjuva põhjuseta kokkulepitud ajaks täitmata, loetakse antud ülesande hinne vastavaks hindele “nõrk”, s. t. , et õpilane pole omandanud vastavaid teadmisi ja oskusi.**

7. Kui õpilane on vabastatud, peab viibima tunnis ja jälgima seda kõrvalt (v. a. talvised välitunnid) või täitma õpetaja poolt antud ülesandeid.

Kui õpilane sooritab vabastuse ajal toimunud hindelise harjutuse järgi, märgitakse e kooli hinne tagant järele vastavale kuupäevale millal tund toimus.

Kui õpilane ei soorita õpetajaga kokkulepitud ajaks hinnatavaid ülesandeid, on õpetajal õigus kokkuvõtvat hinnet alandada.

Kui õpilane on arstitõendiga vabastatud pikemat aega, annab õpetaja talle täitmiseks kehalise kasvatuse ja sporditeemalisi teooriaülesandeid. **Neid ülesandeid hinnatakse vastavalt kehtivale hindamisjuhendile.** Õpilasele, kes on koolist pikemat aega puudunud (vabastatud) ja ei ole veerandi või kursuse lõpuks nõutavaid hinnatavaid ülesandeid täitnud, **kokkuvõtvat veerandi- või kursusehinnet välja ei panda.** Talle antakse võimalus need ülesanded täita õpetajaga kokkulepitud ajal õppeperioodi lõpuni (25. augustini).

Kehalise kasvatuse veerandi- või kursusehinne pannakse välja pärast nõutavate hinnatavate ülesannete täitmist.

8. Kui õpilane on **VABASTATUD OSALISELT arstitõendi alusel** ja tal ei ole

õppeperioodi lõpuks antud ala hindele sooritatud, võib õpetaja koondhinnet alandada vastavalt sooritamata hinnetele või jätta ta täiendavale õppetööle.

9. Kui õpilane on puudunud tundidest põhjuseta 50% või enam, võib õpetaja alandada veerandi- või kursusehinnet (“2”(puudulik) kui osa hinnatavaid harjutusi on sooritatud vähemalt rahuldavale, “1” (nõrk) kui kõik hinnatavad harjutused on sooritamata).

TÄIENDAVALLE ÕPPETÖÖLE JÄTMISEST

Kui õpilane jäetakse täiendavale õppetööle, pannakse õppeaine aastahinne või kooliastmehinne välja pärast täiendava õppetöö lõppu, arvestades täiendava õppetöö tulemusi. (§ 7 p. 2)

Õppeperioodi jooksul omandamata jäänud õppekavaga nõutavate teadmiste ja oskuste omandamiseks võib õpilase jätta täiendavale õppetööle, mis viiakse läbi pärast õppeperioodi lõppu. Täiendava õppetöö raames täidab õpilane õpetaja vahetul juhendamisel spetsiaalseid õppeülesandeid. Täiendava õppetöö tulemusi kontrollitakse ja hinnatakse. (§ 12 p. 1)

Täiendavale õppetööle jäetakse õpilane juhul, kui tal on sooritamata

hinnatavad harjutused, mis hõlmavad pikemat perioodi. Kui õpilane ei ole planeeritud ajal sooritanud hinnatavaid harjutusi ja ei ole neid sooritanud ka õpetajaga kokkulepitud ajaks, võib õpilase hinde jätta lahtiseks kuni täiendava õppetöö sooritamiseni (arstitõendiga vabastuse korral) või hinnata kokkuvõtvalt mitterahuldavalt (põhjusega puudumiste korral).

KEHALISE KASVATUSE HINDE KRITEERIUMID:

- Tegutsemisvalmidus ja kaasatõõtamine tunnis, tahe ennast arendada
- Põhiliigutusvilumuste ja spordialade tehnikaelementide omandamine
- Õpitud mängude reeglite täitmine

- Kehaliste võimete arengu tase lähtuvalt individuaalsest edasiminekest
- Õpetaja poolt koostatud hindenõuete täitmine
- Kehalise kasvatus kodukorra, ohutusnõuete ja hügieenireeglite järgimine
- Üldine sportlik aktiivsus
- Teoreetilised teadmised
- Oskus analüüsida enda ja kaaslaste tegutsemist
- Tervisekäitumine

Tegutsemisvalmidus ja kaasalöömine tunnis, tahe ennast arendada

Õpilane saabub tunni korrektses sportlikus riietuses ja –jalanõudes. Võtab aktiivselt tunnist osa, osaleb kõikides tegevustes innuga, aitab oma tegevusega tunni sujuvale kulgemisele kaasa, aitab vajadusel õpetajat tunni organiseerimisel. Õpilane osaleb tunniprotsessis tahtega arendada oma oskusi ja füüsilisi võimeid.

Põhiliigutusvilumuste ja spordialade tehnikaelementide omandamine

Õpilane on omandanud õpitud spordialade põhiliikumisvilumused, tehnikaelemendid, oskused ja teadmised ning oskab neid praktikas rakendada.

Õpitud mängude reeglite täitmine

Õpilane teab õpitud liikumis- ja sportmängude reegleid ja täidab neid liikumis- ja sportmänge mängides.

Kehaliste võimete arengu tase lähtuvalt individuaalsest edasiminekest

Õpetaja on testinud õpilase kehalisi võimeid. Õpilase arengus on toimunud edasiminekest võrreldes eelmise testimisega. Õpilane on teinud kõik endast oleneva oma füüsilise tubliduse tõstmiseks.

Õpetaja poolt koostatud ülesannete hindenõuete täitmine

Õpilane suudab vähemalt rahuldavalt täita tundides läbivõetud materjali põhjal õpetaja poolt koostatud hindeliste ülesannete nõudeid.

Kehalise kasvatus kodukorra, ohutusnõuete ja hügieenireeglite järgimine

Õpilane täidab tunnis viibides kehalise kasvatus kodukorra nõudeid. Ta pole oma tegusemisega tunnis ohtlik endale ega kaasõpilastele ja täidab regulaarselt isikliku- ja spordihügieeni nõudeid.

Üldine sportlik aktiivsus

Lisaks kehalise kasvatus tunnile osaleb õpilane kooliväliselt treeningutel, tegeleb iseseisvalt oma lemmikspordialaga, esindab kooli erinevatel spordivõistlustel.

Teoreetilised teadmised

Õpilane teab spordialade võistlusmäärusi, harjutamise põhimõtteid ja esmaabivõtteid. Teab vastavalt oma vanusastmele olümpiamängudest ja teistest spordialade suurvõistlustest, Eesti sportlasi ja nende saavutusi. Oskab kaasa rääkida jooksvate spordisündmuste koha pealt.

Oskus analüüsida enda ja kaaslaste tegutsemist

Õpilane oskab analüüsida oma tegevust tunnis ja anda objektiivseid hinnanguid oma ja kaaslaste tegutsemisele tunniprotsessis ja õppeveerandi jooksul.

Tervisekäitumine

Õpilane ei suitseta, ei tarbi alkoholi ja narkootilisi aineid. Ta riietub vastavalt välistemperatuurile (ei külmeta ennast), oskab õigesti käituda erinevates situatsioonides ja oma käitumisega ei põhjusta kaaslastele ega endale ohtlike olukordi.